

๒๖
๒๖
๒๖

การพัฒนาแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาไทย

ปริญญานิพนธ์

ของ

พงศ์พินิจ สิ้นทะนา

๒๖ ก.ค. ๒๕๔๙

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

พฤษภาคม ๒๕๔๙

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๖ ก.ค. ๒๕๔๙

การพัฒนาแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาระดับภาษาไทย

บทคัดย่อ
ของ
พงศ์พินิจ สิ้นทะนา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
พฤษภาคม 2549

พงศ์พิณิจ สิ้นทะนา. (2549). . การพัฒนาแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาไทย.ปริญญาโท วท.ม. วิทยาศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์พิชิต เมืองนาโพธิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์มยุรี ศุภวิบูลย์.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาไทย การแปลแบบสอบถามได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยวิธีเดลฟายและวิธีสองภาษา จากกลุ่มตัวอย่าง 24 คน ได้ค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.834 เมื่อนำแบบสอบถามฉบับภาษาไทยไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 “นครลำปางเกมส์” จำนวน 400 คน โดยตารางกำหนดตัวอย่างของ Krejciec และ Morgan นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบัค (Cronbach) พบว่า ด้านความเป็นผู้นำของโค้ชมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการเตรียมพร้อมร่างกายและจิตใจ ด้านการแสดงความสามารถ ด้านงานที่ยากขึ้น ด้านการสนับสนุนจากสังคม ด้านการได้เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จ ด้านการแสดงรูปร่างของตน ด้านความสะดวกสบายของสิ่งแวดล้อม และด้านสถานการณ์ที่ได้รับการยอมรับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8168, 0.7917, 0.7892, 0.7790, 0.7743, 0.7585, 0.7320, 0.5974 และ 0.5900 ตามลำดับ

DEVELOPMENT OF SOURCES OF SPORT-CONFIDENCE QUESTIONNAIRE :
THAI VERSION

AN ABSTRACT
BY
PONGPINIT SINTANA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Science degree in Sport Science
at Srinakharinwirot University

May 2006

Pongpinit Sintana. (2006). *Development of Sources of Sport-Confidence Questionnaire : Thai Version*. Master thesis, M.sc. Sport Science. Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Lect. Pichit Meungnaphoe, Asst.Prof. Mayuree Suphawibul.

The purpose of the research was to validate the source of sport confidence questionnaire -Thai version. Delphi Method and The Bilingual Technique were used with 24 subjects to investigate the translation quality. Subjects in the main study were 400 athletes that participated in the 22nd National Youth Game "Nakornlampang Games" selected using Krejcie and Morgan method. Data were analyzed to find reliability using Cronbach Alpha's Coefficient. Results revealed that Coaches' Leadership had the strongest reliability ($\alpha = 0.8168$) followed by Physical/Mental Preparation ($\alpha = .7917$), Demonstration of Ability ($\alpha = .7892$), Mastery ($\alpha = .7790$), Social Support ($\alpha = .7743$), Vicarious Experience ($\alpha = .7585$), Physical Self-Presentation ($\alpha = .7320$), Environmental Comfort ($\alpha = .5974$) and Situational Favorableness ($\alpha = .5900$) respectively.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การพัฒนาแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาไทย

ของ
พงศ์พินิจ สิ้นทะนา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

..... ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์)

..... กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนธยา สีละมาด)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะความเมตตากรุณาอย่างยิ่งจากท่านอาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์ ผู้คอยเอาใจใส่ให้คำปรึกษา และทำงานอย่างหนัก ตั้งแต่เริ่มต้นจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ศิษย์ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรณยา สีละมาด กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าอบรมสั่งสอน คอยแนะนำสนับสนุน และให้ความเมตตาแก่ศิษย์เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาที่คอยดูแล เอาใจใส่ ห่วงใย คอยให้คำปรึกษาที่ดีเสมอมา ดังเช่นลูกศิษย์เหล่านี้เป็นเหมือนลูกของท่านเอง

ขอขอบคุณอาจารย์ชูเกียรติ เกียรติธีรรัตน์ อาจารย์บุญกุล ฉายสุริยะะ นักกีฬา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ นักกีฬาและบุคลากรที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 ทุกท่านที่ช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

คุณประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบให้กับพระคุณของ คุณพ่อ สุบรรณ สีนทะนา และคุณแม่ชนิษฐา สีนทะนา ที่ให้กำเนิดชีวิต เลี้ยงดูอบรม สั่งสอน ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม ตลอดจนพระคุณครูอาจารย์ทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

พงศ์พินิจ สีนทะนา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความสำคัญของจิตวิทยาการกีฬา.....	6
ความเชื่อมั่นในตนเอง.....	8
แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเอง.....	11
การวิจัยข้ามวัฒนธรรม.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
งานวิจัยภายในประเทศ	19
งานวิจัยต่างประเทศ	22
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	25
กำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การจัดกระทำการวิเคราะห์ข้อมูล	26

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
5 สรุปผล อภิปราย และ ข้อเสนอแนะ.....	39
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	39
สรุปผลการวิจัย.....	40
อภิปรายผลการวิจัย.....	40
ข้อเสนอแนะ.....	43
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก.....	48
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	49
ภาคผนวก ข แบบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	51
ภาคผนวก ค แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาอังกฤษ...	60
ภาคผนวก ง แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาไทย.....	64
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	68

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการตอบแบบสอบถามแหล่ง ของความเชื่อมั่นในการกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชน แห่งชาติ.....	28
2	แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านงานที่ ยากขึ้น.....	29
3	แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจการจำแนกด้านการแสดง ความสามารถ.....	30
4	แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านการเตรียมพร้อม ร่างกายและจิตใจ.....	31
5	แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านการแสดง รูปร่างของตน.....	32
6	แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านการสนับ สุนนจากสังคม.....	33
7	แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านความเป็น ผู้นำของโค้ช.....	34
8	แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านการได้เห็น ผู้อื่นประสบความสำเร็จ.....	35
9	แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านความสะดวก สบายของสิ่งแวดล้อม.....	36
10	แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านสถานการณ์ ที่ได้รับการยอมรับ.....	37
11	แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามฉบับภาษาไทย ทั้งฉบับเมื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 400 คน.....	38

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความสามารถสูงสุดในการเล่นกีฬา (Peak Performance) ขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบที่มีความสำคัญและสัมพันธ์กัน ได้แก่ (1) องค์ประกอบทางกาย หมายถึง สมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬา (Physical Fitness and Sport Skill) ยกตัวอย่างเช่น รูปร่างสัดส่วนที่เหมาะสมกับชนิดกีฬา สมรรถภาพทางกายทั้งทั่วไปและเฉพาะกีฬา ตำแหน่งการเล่น และทักษะกีฬาที่เป็นความสามารถเฉพาะตัวและประสบการณ์ รวมทั้งกลวิธี (Techniques) และกลยุทธ์ (Tactic) ในการแข่งขันกีฬา (2) องค์ประกอบทางด้านจิตใจ (Mental) หมายถึง แรงจูงใจระยะยาว ความเชื่อมั่นในตนเอง ความคิดความพยายาม การควบคุมอารมณ์ซึ่งรวมเรียกว่า การมีสมรรถภาพทางจิตใจที่แข็งแกร่ง หรือที่เรียกว่า ใจสู้ (Mental Toughness) ประกอบด้วยความรู้สึกรู้ตัว (Self-Awareness) และความสามารถในการควบคุมตนเอง ทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขันภายใต้สภาวะความกดดันสูง ตลอดจนทักษะชีวิตของนักกีฬา และองค์ประกอบสุดท้ายคือ (3) องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม (Environmental) ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาความสามารถทางกายของนักกีฬา เช่น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม อุปกรณ์ สนาม เงินสนับสนุน และองค์ประกอบทางบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเล่นของนักกีฬา เช่น ครอบครัว องค์กร เพื่อนร่วมทีม เป็นต้น (สิบลาย บุญวีรบุตร. 2541: 87)

การฝึกฝนอย่างหนักเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นกีฬาให้ได้สูงสุดนั้น จะพัฒนาสมรรถภาพทางกายอย่างเดียวไม่ได้ แม้ว่าการพัฒนาความสามารถทางกายของนักกีฬาจะเต็มศักยภาพมีความสำคัญและจำเป็นที่สุด แต่การนำความสามารถทางจิตเป็นปัจจัยที่สำคัญในการควบคุมความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และการรับรู้ตนในด้านต่างๆ ทำให้สามารถควบคุมการเล่นทางกายหรือการแข่งขันกีฬาได้เต็มศักยภาพที่แท้จริงหรือมากกว่า (สิบลาย บุญวีรบุตร. 2541: 87) ซึ่งในประเทศแถบยุโรปและอเมริกาได้เห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อมทางด้านจิตใจของนักกีฬามาก เพราะจิตใจของนักกีฬาเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนสามารถแปรเปลี่ยนไปได้ตามสถานการณ์ และอารมณ์ของนักกีฬาเอง ดังนั้นผู้ฝึกสอนต้องรู้จักสังเกตและดูแลนักกีฬาอย่างใกล้ชิด มีการทดสอบจิตใจของนักกีฬาอยู่เสมอ หากว่านักกีฬามีความพร้อมทางจิตใจที่ดีแล้ว ถ้าต้องเจอกับสถานการณ์ต่างๆ ในการแข่งขัน นักกีฬาจะสามารถควบคุมจิตใจและสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ 2539:98) ดังการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ที่ลอสแอนเจลิส Mary Lou Retton นักกีฬาที่ได้รับเหรียญทองในการแข่งขันครั้งนี้กล่าวว่า "ฉันมีความกังวลในทุกรอบการแข่งขัน ฉันมีความกดดันมากยิ่งขึ้น มันทำให้ฉันสู้มากขึ้นกว่าเดิม" Daley Thompson นักทศกรีฑาในการแข่งขัน

โอลิมปิกเกมส์จินตนาการว่าเขาได้พบกับ Jim Thorpe, Bob Mathias, Bruce Jenner และแชมป์เปียนคนอื่น ๆ ในการแข่งขันทศกรีฑา เขากล่าวว่า “เมื่อเราได้แข่งขันกับคนที่เก่งที่สุด ฉันรู้ว่ามันเป็นสิ่งที่แน่นอน แต่มันจะเป็นความสนุกสนานครั้งใหญ่” นักกีฬามีการยอมรับความคิดในทางบวกและเร้าบอกเขาให้คิดว่าเป็นผู้ชนะหรือให้มีความเชื่อมั่นในตัวของตัวเอง ซึ่งสิ่งที่แตกต่างกันมากระหว่างนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จกับนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจะมีความเชื่อมั่นในตนเองที่มากกว่านั่นเอง (Gill, 2000:77-78) จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นถึงความสำคัญของความเชื่อมั่นที่มีในตัวหรือนักกีฬาหรือเรียกว่าความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) ดังที่ไวน์เบิร์กและกูลด์ (Weinberg and Gould, 1999:287-289) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) เป็นลักษณะนิสัย ที่เป็นการต้องการสูงสุดของความสำเร็จ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการแสดงความสามารถทางการกีฬานหลายประการ ได้แก่ (1) ความเชื่อมั่นทำให้นักกีฬาเกิดอารมณ์ทางบวกและสร้างสภาวะผ่อนคลายภายใต้ความกดดันและในสภาวะนี้นักกีฬาจะมีความมั่นใจต่อผลการแข่งขัน ถึงแม้ว่าจะไม่เป็นไปตามที่คิดก็ตาม (2) ความเชื่อมั่นในตนเองทำให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจและจดจ่ออยู่กับงานที่ต้องทำส่งผลให้ความกังวลใจเรื่องอื่นๆ ลดน้อยลงไป (3) ความเชื่อมั่นในตนเองมีผลกระทบต่อการตั้งเป้าหมายที่ท้าทายและนำไปสู่ความสำเร็จ จะเห็นได้ว่ายิ่งนักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง การตั้งเป้าหมายก็จะสูงตามไปด้วย และในขณะเดียวกันนักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำก็จะตั้งเป้าหมายที่ง่าย ๆ ซึ่งทำให้นักกีฬาเหล่านั้นไม่ได้แสดงศักยภาพสูงสุดของตนเอง (4) ความเชื่อมั่นในตนเองทำให้นักกีฬามีความพยายามเพิ่มขึ้นในการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันกีฬา (5) ความเชื่อมั่นในตนเองยังส่งผลต่อกลยุทธ์ในการเล่นกีฬา เพราะทำให้นักกีฬาที่มีความกล้าเสี่ยง กล้าเล่นมากขึ้น และสุดท้าย (6) ความเชื่อมั่นในตนเองทำให้นักกีฬามีความอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคและมีความพยายามที่จะพลิกสถานการณ์ที่เสียเปรียบให้มาได้เปรียบ ไม่เหน็ดเหนื่อยกับสถานการณ์ที่ตึงเครียดสามารถรับมือสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาและค้นคว้าเรื่องของความมั่นใจในตนเอง พบว่ามีความสำคัญและมีผลต่อความสามารถของนักกีฬาเป็นอย่างมาก แต่เครื่องมือที่ใช้วัดเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อให้ทราบว่านักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นมากน้อยแค่ไหนและปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬานั้นมีอยู่เป็นจำนวนน้อยมาก ทำให้การวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาทางด้านจิตใจของนักกีฬานั้นเป็นไปได้ยาก และเมื่อเราไม่ทราบปัญหาและสาเหตุที่ทำให้นักกีฬาแสดงความสามารถไม่เต็มศักยภาพนั้นเป็นเพราะสาเหตุใด การแก้ไขก็ทำได้ยากด้วยเช่นกัน โดยที่ข้อมูลที่ได้นั้นต้องเป็นข้อมูลที่ตีที่ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือดังที่สุจิตรา ชีวะธนรักษ์ (2547 : 138) ได้กล่าวไว้ว่า ข้อมูลที่เก็บได้มีความถูกต้องหรือมีความน่าเชื่อถือเพียงใด ขึ้นอยู่กับเครื่องมือสอดคล้องกับ เรื่องอุ รศรีนิลทา (2535 : 134) ได้กล่าวไว้ว่าข้อมูลเป็นตัวนำทางไปสู่ความจริงที่งานวิจัยประสงค์จะสืบค้น สิ่งที่ข้อมูล

จะนำทางไปสู่ นั่นจะเป็นความจริงที่ถูกต้องโดยแท้จริงมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับว่าตัวนำทางคือ ข้อมูลนั้นถูกต้องและแม่นยำตามที่ควรจะเป็นมากน้อยเพียงใดเนื่องจากข้อมูลเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยหยั่งรู้โดยอาศัยเครื่องมือบางอย่าง คุณภาพของเครื่องมือจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความถูกต้องและความแม่นยำของข้อมูล การใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพที่เหมาะสมและได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่วงวิชาการที่เกี่ยวข้องยอมรับ จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินงานวิจัยทุกชิ้น ฉะนั้น ก่อนที่จะนำเครื่องมือใดๆ มาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัย จึงจำเป็นต้องตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือให้เสียก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะจัดหาเครื่องมือและนำมาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือให้เป็นที่น่าเชื่อถือมาใช้วัดสภาพจิตใจที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถสูงสุดของนักกีฬา ผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษาของการขาดความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬา และสามารถแก้ไขได้ตรงสาเหตุของปัญหา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาระดับภาษาไทย

ความสำคัญของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความเที่ยงตรงของการแปล (Traslation-Validation) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม อันจะเป็นประโยชน์ในการนำแบบสอบถามไปใช้ทั้งทางด้านการศึกษาวิจัยและการพัฒนากีฬาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 “นครลำปางเกมส์” ปี พ.ศ. 2549
จำนวน 9000 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 “นครลำปางเกมส์” ปี พ.ศ. 2549
จำนวน 400 คน โดยตารางกำหนดตัวอย่างของ Krejciec และ Morgan

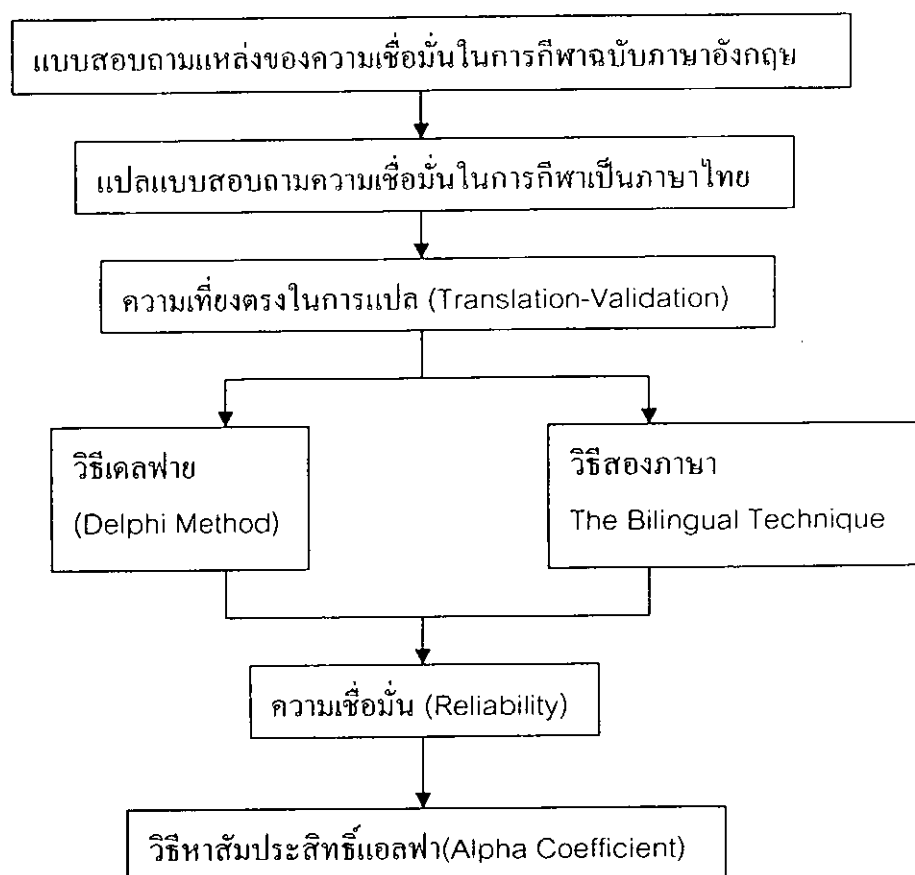
ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาไทย
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพของแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความเชื่อที่ตนเองสามารถจะปฏิบัติกิจกรรมนั้น หรือแสดงพฤติกรรมนั้นได้ประสบความสำเร็จ (Weinberg and Gould.1999: 286)
2. ความเที่ยงตรงของการแปล หมายถึง การแปลความหมายของข้อคำถามให้มีความหมายหรือผลลัพธ์เหมือนกับข้อคำถามของต้นฉบับ
3. ความเชื่อมั่น หมายถึง ความคงเส้นคงวาของผลการวัด การนำเครื่องมือขึ้นไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะทดสอบกี่ครั้งๆ ก็ตามก็ยังได้คะแนนเท่าเดิม ซึ่งความเชื่อมั่นก็คือ ความคงที่แน่นอน (Stability) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบไม่ว่าจะสอบกี่ครั้งก็ตามของเครื่องมืออันนั้น (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 192)

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความสำคัญของจิตวิทยาการกีฬา
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเอง
4. ความเที่ยงตรงของการแปลและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ความสำคัญของจิตวิทยาการกีฬา

ถึงแม้ว่าการพัฒนาความสามารถทางกายภาพของนักกีฬาจนเต็มศักยภาพมีความสำคัญและจำเป็นที่สุด แต่การนำความสามารถหรือศักยภาพนั้นมาแสดงหรือการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีความจำเป็นมากกว่า เพราะปัจจัยสำคัญในการควบคุมความคิด อารมณ์ความรู้สึก การรับรู้ตนเองในด้านต่างๆทำให้สามารถควบคุมการเล่นทางกาย (Performance) ได้เต็มศักยภาพที่แท้จริงหรือมากกว่า(สืบสาย บุญวีรบุตร. 2541:89)

สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทฤทธิ์ (2542 : 7-8) กล่าวถึงความสำคัญของจิตวิทยาการกีฬา ไว้ว่า จิตวิทยามีความสำคัญต่อการกีฬาเป็นอย่างมาก ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยในการเตรียมพร้อมของนักกีฬาทั้งร่างกายและจิตใจ ทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน
2. ช่วยพัฒนาทักษะและขีดความสามารถของนักกีฬาให้สูงขึ้น
3. ช่วยให้นักกีฬาได้แสดงออกถึงสมรรถภาพและขีดความสามารถสูงสุด
4. ช่วยให้ผู้ฝึกสอนมีความเข้าใจในตัวนักกีฬามากขึ้นและรู้จักใช้เทคนิคทางจิตวิทยาการกีฬา มาใช้กับนักกีฬาอย่างเหมาะสม
5. ช่วยให้การตัดสินใจของผู้ฝึกสอนในการประเมินความสามารถของนักกีฬาและการคัดเลือกตัวนักกีฬามีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น
6. ช่วยให้นักกีฬาเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน และระหว่างผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา

7. ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอน และนักกีฬาได้ดีขึ้น

1.1 องค์ประกอบของความเข้มแข็งทางด้านจิตใจสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬา

โลเออร์(อมรรัตน์ ศิริพงศ์. 2540 : 3-5, อ้างอิงจาก Loehr.1986) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความเข้มแข็งทางด้านจิตใจ ความเป็นเลิศ เพื่อการประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย 7 ประการ ได้แก่

1.1.1 ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-Confidence) เป็นปัจจัยที่สำคัญในการที่จะแสดงความสามารถทางการกีฬาให้ประสบผลสำเร็จ การพูดกับตนเองทั้งในแง่บวกและแง่ลบ และการเปลี่ยนจากการพูดกับตนเองใจแง่ลบให้เป็นแง่บวกได้ ตลอดจนการตั้งจุดมุ่งหมายในการฝึกซ้อมและการแข่งขันก็เป็นเรื่องสำคัญให้เกิดการมีความเชื่อมั่นในตนเองขึ้นในตัวนักกีฬา

1.1.2 การควบคุมพลังงานเชิงลบ (Negative Energy Control) เป็นความรู้สึก กังวลที่เกิดขึ้นจากการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะ ล้มเหลวหรือเป็นอันตราย การรู้สึกว่าตนเองมีความไม่ปกติด้านการคิด ความกลัวความคาดหวังในความสำเร็จต่ำ ความไม่แน่ใจในผลการแสดงออกและความรู้สึกผิดปกติทางกายจนทำให้นักกีฬาเกิดความวิตกกังวลทางจิต

1.1.3 การควบคุมสมาธิหรือความตั้งใจ (Attentional Control) เป็นการเอาใจใส่จดจ่อกับการแข่งขันควบคุมให้มีจิตใจมั่นคง นักกีฬาจะต้องรวบรวมสมาธิให้อยู่กับสิ่งเร้าและรู้จักที่จะหลีกเลี่ยงไม่สนใจสิ่งอื่นๆที่เข้ามารบกวนสมาธิซึ่งจะต้องเลือกความสนใจให้ถูกต้อง ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ การรวบรวมหรือการหลีกเลี่ยงไม่ใส่ใจกับสิ่งที่มารบกวน

1.1.4 การจินตภาพ (Visualization/Imagery) เป็นการนึกภาพเคลื่อนไหวขึ้นในใจที่ทำให้มองเห็นถึงสถานการณ์ และสถานการณ์ต่างๆ เป็นการสร้างประสบการณ์การรับรู้ขึ้นมาใหม่ซึ่งสามารถช่วยสร้างความหนักแน่นทางจิตใจต่อการต่อสู้อุปสรรคต่างๆเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะให้ประสบความสำเร็จ

1.1.5 แรงจูงใจ (Motivation) เป็นกระบวนการกระตุ้นพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมายและการแสดงพฤติกรรมที่ตั้งไว้ การที่นักกีฬาเลือกเล่นกีฬาชนิดหนึ่ง ขยันฝึกซ้อมและซ้อมอย่างหนักจนกระทั่งมีความสามารถสูงระดับหนึ่งแสดงว่านักกีฬาผู้นั้นมีแรงจูงใจอาจจะมาจากภายในตัวของนักกีฬาเองหรือแรงจูงใจอาจจะมาจากภายนอกก็ได้

1.1.6 พลังงานเชิงบวก (Positive Energy) นักกีฬาต้องปรับเจตคติของตนเองให้มองโลกในแง่ดีเสมอ นำผลการแข่งขัน สิ่งแวดล้อมรอบตัวตนเองมาเป็นเครื่องปรับแต่งเพื่อพัฒนาตนเองสร้างความพึงพอใจในความสำเร็จแม้เพียงเล็กน้อยและไม่ท้อแท้ต่อความล้มเหลวหรือผิดหวังแต่นำมาเป็นแรงกระตุ้นเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในอดีตให้สมหวังในอนาคต

1.1.7 การควบคุมทัศนคติ (Attitude Control) เป็นการควบคุมทางด้านความคิดความรู้สึกความเชื่อที่มีต่อสิ่งต่างๆ ความชอบความไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆและมีพฤติกรรมการแสดงออกที่สังเกตได้ ตลอดจนอารมณ์ของบุคคลในอันที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสภาพการณ์ใดๆในทางสนับสนุนหรือต่อต้านสิ่งนั้นๆ และกำหนดรูปแบบของพฤติกรรมที่บุคคลจะกระทำในครั้งต่อไปด้วย

2. ความเชื่อมั่นในตนเอง(Self – Confidece)

2.1 ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นลักษณะหนึ่งของบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต และโดยเฉพาะในการกีฬาซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่นักกีฬาพึงมีเพื่อการประสบความสำเร็จ นักจิตวิทยาทั้งในและต่างประเทศได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองไว้แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

มาสโลว์ (Maslow, 1954 : 411) ได้กล่าวว่า คนทุกคนในสังคมมีความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จ ความภูมิใจในตนเอง (Self Esteem) และต้องการให้คนอื่นยอมรับนับถือในความสำเร็จของตนเอง ถ้าความต้องการนี้ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอจะทำให้บุคคลนั้นมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความหมายและมีประโยชน์ต่อสังคม แต่ถ้าความต้องการนั้นถูกขัดขวางจะทำให้เกิดความรู้สึกว่ามีปมด้อยหรือเสียความภาคภูมิใจในตนเองได้

สมิธ (นันทนา คำมูล, 2545 : อ้างอิงจาก Smith 1961 : 185) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่า หมายถึง การพึงพอใจในตนเอง ความภูมิใจในตนเองหรือการยอมรับตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเองจะมีในบุคคลใด มากน้อยเพียงใดนั้นสามารถพิจารณาได้จากความขัดแย้งระหว่างตนตามความเป็นจริงกับตนในอุดมคติ ถ้าความขัดแย้งเกิดขึ้นมากจะเป็นเหตุให้บุคคลนั้นรู้สึกว่าไม่มีค่า ไม่เหมาะสมและไม่พึงพอใจในตนเอง อันหมายถึง ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งทำให้เกิดความวิตกกังวล ขาดความอบอุ่นใจ และชอบพึ่งผู้อื่น นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึงบุคคลที่มีความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง คือ มองเห็นและแน่ใจว่าตนเองมีคุณลักษณะต่างๆ เช่นความสามารถ ความรับผิดชอบที่จะช่วยเหลือตนเองให้ประสบความสำเร็จได้

สมพร พลอยงาม (2525 : 115) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองไว้ว่า หมายถึง ความแน่ใจ ความมั่นใจ หรือความกล้าของบุคคลที่จะเผชิญต่อเหตุการณ์ต่างๆหรือเผชิญต่อความจริง ตลอดจนมีความตั้งใจในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จแม้จะมีเหตุการณ์ หรือสิ่งใดมาเป็นอุปสรรคก็ไม่บังเกิดความท้อถอยแต่อย่างใด ยังคงกระทำสิ่งนั้นๆต่อไปโดยมั่นใจว่าตนเองสามารถกระทำที่กำลังกระทำอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ยึดมั่นในความคิดเห็นของตนโดยไม่ฟังความคิดเห็นผู้อื่นเลย

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2516 : 7) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นไว้ว่า หมายถึงความแน่ใจ หรือ มั่นใจหรือความกล้าของบุคคลที่จะกระทำสิ่งต่างๆให้สำเร็จลุล่วงได้ตามที่บุคคลนั้นตั้งใจไว้ แม้จะมี เหตุการณ์ หรือสิ่งอื่นใดมาเป็นอุปสรรคก็ไม่บังเกิดความท้อถอยแต่อย่างใด ยังคงตั้งใจกระทำสิ่งนั้นๆต่อไป โดนมั่นใจว่าตนสามารถกระทำสิ่งที่กระทำอยู่นั้นให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความถูกต้อง

ไวน์เบิร์ก และกูลด์ (Weinberg and Gould.1999:286) ได้กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองในการ กีฬา คือ ความเชื่อที่ตนเองสามารถจะปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ หรือแสดงพฤติกรรมนั้น ได้ประสบความสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมนั้นอาจหมายถึง การเตะลูกบอลเข้าประตู การเลิฟเทนนิสแบบเอส (ACE) ได้ การพักฟื้นจากการบาดเจ็บ หรือการตีลูกบอลแล้วได้โฮมรัน พฤติกรรมต่างๆเหล่านั้น คุณเชื่อว่าคุณ จะมันทำได้

วีลีย์ (Vealey.1986) ได้จัดประเภทความเชื่อมั่นในตนเองต่อการกีฬา เป็น 2 ประเภท คือ ความ เชื่อมั่นในตนเองที่เป็นลักษณะนิสัย (Trait Self-Confidence) ความเชื่อมั่นในตนเองตามสถานการณ์ (Situate Self-Confidence) ความเชื่อมั่นในตนเองที่เป็นลักษณะนิสัย คือ ความเชื่อ หรือระดับของ ความแน่นอนในความสามารถของตนเองที่จะประสบความสำเร็จในการกีฬา ความเชื่อมั่นในตนเอง ตามสถานการณ์ คือความเชื่อหรือระดับความแน่นอนในความสามารถของตนเองที่จะประสบความสำเร็จเป็นบางช่วงเวลาในการกีฬา

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเองหมายถึง ความเชื่อ หรือระดับของความแน่นอนใน ความสามารถของตนเองที่จะประสบความสำเร็จในการกีฬา ซึ่งแบ่งความเชื่อมั่นในตนเองออกเป็น 2 ประเภท คือ ความเชื่อมั่นในตนเองที่เป็นลักษณะนิสัย (Trait Self-Confidence) หมายถึงไม่ว่าจะเป็น สถานการณ์อย่างไรก็ตามนักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองที่เป็นลักษณะนิสัยสูง จะมีความเชื่อมั่นใน ตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเองตามสถานการณ์ (Situate Self-Confidence) หมายถึงในบาง สถานการณ์นักกีฬาอาจมีความเชื่อมั่นสูง ในบางสถานการณ์หรือการแข่งขันบางรายการบางวัน นักกีฬาไม่มีความเชื่อมั่นว่าตนเองจะทำได้เลย และจากความหมายข้างต้นแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่มี ความเชื่อมั่นในตนเองจะกล้าตัดสินใจด้วยตนเองเมื่อมีปัญหา พอใจความสามารถของตนเอง ความ เชื่อมั่นในตนเองจึงส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ

2.2 ประโยชน์และความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเอง

ไวน์เบิร์ก และกูลด์ (Weinberg and Gould.1999:287-289) กล่าวว่าความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อให้เกิดสภาวะที่ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ดังนี้

2.2.1 ความเชื่อมั่นในตนเองกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ในทางบวก คือทำให้นักกีฬาสามารถรักษาความสงบและผ่อนคลายได้ภายใต้สถานการณ์กดดัน ส่งผลให้จิตใจและร่างกายนักกีฬา มีความหนักแน่น มั่นใจ เมื่อผลของการแข่งขันไม่เป็นไปตามที่คิด

2.2.2 ความเชื่อมั่นในตนเองช่วยทำให้เกิดสมาธิ คือ เมื่อนักกีฬามีความเชื่อมั่นในตนเอง จิตใจของนักกีฬาจะจดจ่ออยู่กับงานที่ตนเองจะต้องกระทำเพียงอย่างเดียว และในขณะเดียวกันเมื่อนักกีฬาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง นักกีฬาจะพะวงอยู่กับทำแล้วจะดีไหม ทำแล้วจะเป็นอย่างไร หรือความคิดอื่นเกี่ยวกับสิ่งที่คุณต้องกระทำ เช่น โค้ชจะว่าอย่างไร โค้ชจะว่าไหม เป็นต้น ซึ่งความหมกมุ่นอยู่กับการหลีกเลี่ยงความพ่ายแพ้จะเป็นตัวทำลายสมาธิและความตั้งใจ จนทำให้นักกีฬาจิตใจว้าวุ่น กระสับกระส่าย

2.2.3 ความเชื่อมั่นในตนเองมีผลกระทบโดยตรงต่อการกำหนดเป้าหมายเพราะคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะกำหนดเป้าหมายของตนเองที่ท้าทายและจะปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ความเชื่อมั่นในตนเองจะเป็นตัวทำให้นักกีฬากล้าแสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ส่วนคนที่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะกำหนดเป้าหมายที่ง่าย นักกีฬาจึงไม่เคยที่จะทำให้ตนเองได้แสดงความสามารถที่แท้จริง

2.2.4 ความเชื่อมั่นมีผลต่อการเพิ่มความพยายาม คือ การที่จะดูว่าใครมีความพยายามและความอดทนในการทำตามเป้าหมายของตนเองมากเท่าไรนั้น ขึ้นอยู่กับ ความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะเมื่อความสามารถเท่ากัน คนที่ชนะการแข่งขันคือคนที่เชื่อมั่นในตนเอง โดยเฉพาะกีฬาที่ต้องให้ความต่อเนื่อง เช่น วิ่งมาราธอน เล่นเทนนิส หรือ การฟันฟุการอากาศบาตเจ็บ

2.2.5 ความเชื่อมั่นมีผลต่อกลยุทธ์ในการเล่นเกมการแข่งขัน คือ นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะกล้าเสี่ยง กล้าเล่นมากกว่าคนที่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะนักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะเล่นเพื่อชนะ (Playing to Win) จึงไม่กลัวที่จะสร้างโอกาสให้กับตนเอง ดังนั้นนักกีฬาสามารถควบคุมการแข่งขันให้ได้เปรียบอยู่ตลอดเวลา แต่นักกีฬาที่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะเล่นไม่ให้แพ้ (Playing Not to Lose) จึงพยายามเล่นให้ผิดพลาดน้อยที่สุด

2.2.6 ความเชื่อมั่นมีผลต่อความอดทนต่อปัญหาอุปสรรคและมีความพยายามที่จะพลิกสถานการณ์ที่เสียเปรียบให้กลับกลายเป็นได้เปรียบ

นอกจากความเชื่อมั่นในตนเองจะก่อให้เกิดผลต่อการกีฬาแล้ว เนื่องจากความเชื่อมั่นในตนเองเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ ดังนั้นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะแสดงพฤติกรรมดังนี้ (ซูชีฟ อ่อนโคกง.2516)

- 1.กล้าในการคิด การพูด และการกระทำ
- 2.ใจค่อมั่นคง ไม่เชื่อคนง่าย มีเหตุผล

3. รอบคอบ มีแผนงาน
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ชอบทำสิ่งแปลกๆใหม่ๆ
5. กล้าเสี่ยง(กล้าได้กล้าเสีย)
6. ชอบแสดงออก
7. ไม่วิตกกังวลจนเกินไป
8. เป็นผู้นำ
9. รักความยุติธรรม
10. ชอบช่วยเหลือผู้อื่น
11. ชอบอิสระ ไม่โอ้อวด
12. ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูง และคิดว่าจะทำได้สำเร็จ
13. มีความเกรงใจและเห็นใจผู้อื่น

จึงสรุปได้ว่าความเชื่อมั่นในตนเองนั้นมีประโยชน์มากต่อการกีฬา ทั้งการฝึกซ้อม และการแข่งขัน รวมทั้งตัวนักกีฬาเองในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดการประสบความสำเร็จในชีวิตส่วนตัวและการกีฬา

3. แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬา

แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย วีลีย์(Vealey, 1998) วีลีย์ได้ทำการศึกษาทั้งหมด 4 ขั้นตอน เพื่อที่จะระบุแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเอง โดยแหล่งความเชื่อมั่นในเบื้องต้นจะพิจารณาจากสำคัญของแหล่งความเชื่อมั่นนั้นๆ และมีการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเองกับความเชื่อมั่นในตนเองที่เป็นลักษณะนิสัย ซึ่งในทุกๆขั้นตอน ข้อคำถามแต่ละข้อจะถูกปรับปรุงเพื่อให้มีความเหมาะสมในการวัดจนได้เป็นแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งหมด 9 ประการ มีข้อคำถาม 43 ข้อ มีค่าความสอดคล้องภายใน วัดโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาโดยวิธีของครอนบาค (Cronbach Method) มากกว่า .70 โทนีและเจฟ (Tony and Jeff, 2004 : 198) สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

ความสำเร็จ (Achievement)

- ความเชี่ยวชาญทักษะ (Mastery) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88
- การแสดงความสามารถ (Demonstration of Ability) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

การควบคุมตนเอง (Self-Regulation)

- การเตรียมพร้อมร่างกายและจิตใจ (Physical/Mental Preparation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .79

- การแสดงรูปร่างของตน (Physical Self-Presentation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .78

บรรยากาศ (Social Climate)

- การสนับสนุนจากสังคม (Social Support) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88

- ความเป็นผู้นำของโค้ช (Coaches' Leadership) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

- การได้เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จ (Vicarious Experience) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

- ความสะดวกสบายของสิ่งแวดล้อม (Environmental Comfort) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

- สถานการณ์ที่ได้รับการยอมรับ (Situational Favorableness) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .71

4. การวิจัยข้ามวัฒนธรรม (Cross-Cultural Research)

นักสังคมวิทยาที่มาจากหลายประเทศซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ได้กำหนดองค์ประกอบของกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ด้วยประสบการณ์ความรู้ และความชำนาญ แล้วศึกษารูปแบบของวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นการประยุกต์แนวคิด ทฤษฎี และการทดสอบ เมื่อได้แล้วก็นำมาใช้ในการศึกษาข้ามวัฒนธรรม โดยแนวคิดของความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการนำเครื่องมือมาใช้ศึกษาจากวัฒนธรรมดั้งเดิม ไปใช้กับกลุ่มวัฒนธรรมอื่นๆ (Brislin ; 1976)

การศึกษาข้ามวัฒนธรรมมักจะมีอคติ (Bias) เกิดขึ้น โดยมีความลำเอียงอยู่ 3 ชนิดด้วยกัน คือ ความลำเอียงจากโครงสร้าง (Construct bias), ความลำเอียงจากวิธีการ (Method bias) และความลำเอียงของข้อคำถาม (Item bias)

1. ความลำเอียงจากโครงสร้าง (Construct bias) เครื่องมือที่นำมาพัฒนานั้นจะแสดงความแตกต่างกันของวัฒนธรรม ในบางคำหรือบางสำนวนอาจมีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออก ดังนั้นการนำเครื่องมือมาพัฒนาโดยใช้ภาษาที่แตกต่างจากภาษาดั้งเดิมอาจมีความลำเอียงเกิดขึ้นได้ การแก้ไขความลำเอียงที่เกิดจากโครงสร้างนั้น ต้องใช้ทีมงานที่มีความรู้ในหลายวัฒนธรรมและหลายภาษามาพัฒนาเครื่องมือ

2. ความลำเอียงจากวิธีการ (Method bias) เป็นผลที่มาจากผู้ที่ดำเนินการวัดซึ่งมีหลายปัจจัยด้วยกัน เช่น ความต้องการของกลุ่มสังคม ความพร้อมทางกายของผู้ทำการวัด เป็นต้น ความแตกต่างของคะแนนในแต่ละกลุ่ม แตกต่างจากความลำเอียงจากการปฏิบัติของการทดสอบ เหมือนกับเป็น

การถูกต้องด้านจากความแตกต่างที่เป็นธรรมชาติของกลุ่มที่ศึกษา ถ้าความลำเอียงจากวิธีการวัดยังคงมีอยู่

3. ความลำเอียงของข้อคำถาม (Item bias) ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจมาจากการเลือกใช้คำ คลาดเคลื่อนไม่ตรงกับความเป็นจริง ข้อคำถามไม่เหมาะสมกับกลุ่มวัฒนธรรมที่จะวัด ข้อคำถามจะมีความแตกต่างกันในการทำหน้าที่ เมื่อคนสองคนมีความสามารถเหมือนกัน ระดับนิสัยไม่เหมือนกัน มีความเหมาะสมของการตอบในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น การแปลและการพัฒนาเครื่องมือจึงควรมีการประเมินการข้ามวัฒนธรรม โดยเครื่องมือที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือประยุกต์มาใช้ในกลุ่มประชากรใหม่ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบความเหมาะสมที่จะนำเครื่องมือไปใช้ในกลุ่มประชากรกลุ่มใหม่ (Hsiu Lin; Yueh Chen; & Kun chiu. 2005)

4.1 ความเที่ยงตรงของการแปล

ความสำคัญของการศึกษาด้านความเที่ยงตรงของการแปลนั้น ตั้งแต่เครื่องมือของการศึกษาแปลจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย ต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการที่จะปรับเครื่องมือให้ใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งจากการศึกษาวิธีการในการตรวจสอบความถูกต้อง และแม่นยำในการแปลนั้น วิธีเดลฟาย (Delphi Method) วิธีการแปลย้อนกลับ (Back Translation Technique) และ The Bilingual Technique ดังนี้

4.1.1 วิธีเดลฟาย (Delphi Method)

วิธีการโดยทั่วไปที่จะยอมรับการแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งว่ามีผลลัพธ์หรือความหมายในการแปลเหมือนกันนั้น ต้องให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญต้องมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย คือ ต้องมีความเชี่ยวชาญภาษา 2 ภาษา ทั้งภาษาดั้งเดิมและภาษาที่ต้องการแปลมาใช้

ผู้เชี่ยวชาญอาจจะเลือกใช้วิธีเดลฟายมากกว่าการมานั่งอภิปรายผลเพื่อหาข้อสรุปในคราวเดียวด้วยเหตุผลที่ว่าใช้เวลาและค่าใช้จ่ายที่จำกัด สอดคล้องกับ บรอกฮอฟ (Brockhoff ;1975) ที่กล่าวว่าผลของการใช้เทคนิควิธีเดลฟาย ในหลายๆ สถานการณ์นั้นมีประสิทธิภาพมากกว่าการมานั่งอภิปรายเป็นกลุ่ม

เทคนิควิธีเดลฟาย เป็นกระบวนการที่นำเอาคำตอบมารวบรวมเข้าด้วยกัน ซึ่งหมายถึงการ เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน มารวมเข้าไว้ด้วยกัน โดยผู้เชี่ยวชาญไม่ต้องมานั่งอภิปรายพร้อมกันเป็นกลุ่ม เทคนิควิธีเดลฟาย สามารถนำข้อมูลมารวมแล้ว

พิจารณาได้ ไม่มีปัญหาความไม่เป็นมิตรต่อกันหรือคนที่มีลักษณะนิสัยที่จะทำให้เกิดการไขว่เขวในการพิจารณาแบบอภิปรายพร้อมกันเป็นกลุ่ม

การที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยใช้เทคนิควิธีเดลฟาย เป็นเหมือนกับมีการทำงานเป็นทีม เมื่อแปลโดยผู้แปลคนหนึ่งแล้ว มันจะได้รับการประเมินและยอมรับว่ามีความหมายในการแปลเหมือนกัน หรือมีผลลัพธ์ที่เหมือนกัน โดยที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายหรือผู้เชี่ยวชาญ มยุรี ศุภวิบูลย์ (1992 : 30 อ้างอิงจาก Charoenruk. 1989) เป็นประโยชน์ที่จะปรับวิธีเดลฟาย (Delphi Method) เพื่อนำมาประเมินและยอมรับความเที่ยงตรงและความกระจำของการแปลแบบสอบถาม แหล่งของความเชื่อมั่นในตนเองจากฉบับภาษาอังกฤษมาเป็นฉบับภาษาไทย

การเลือกผู้ร่วมอภิปรายโดยใช้เทคนิควิธีเดลฟายโดยทั่วไปแล้วจะให้เกิดประโยชน์นั้นจะใช้ 5-20 คน หรือมากกว่า (Brockhoff ;1975) การเลือกผู้ที่จะทำการอภิปรายเป็นไปตามหลักการดังนี้ 1. จบปริญญาเอกจากต่างประเทศ 2. อยู่ที่สหรัฐอเมริกาไม่ต่ำกว่า 3 ปี 3. ถิ่นสัญชาติไทย 4. สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าเทียมกับภาษาไทย

วิธีการพิจารณาความหมายและแนวคิดของแบบสอบถามฉบับภาษาไทย มีดังนี้

1. นำแบบสอบถามทั้งฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษส่งให้ผู้ร่วมอภิปราย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแนวคิดและข้อความที่แปล ถ้ามีข้อไหนที่มีความหมายไม่ตรง ก็ให้ผู้ร่วมอภิปรายเขียนแก้ไขข้อคำถามนั้น
2. นำข้อคำถามที่ได้รับการแก้ไขโดยผู้ร่วมอภิปรายในครั้งแรก มาปรับเปลี่ยนข้อคำถามเดิมให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ในแบบสอบถามฉบับภาษาไทย
3. นำแบบสอบถามฉบับภาษาไทยที่ได้รับการแก้ไขแล้ว ส่งให้กับผู้ร่วมอภิปรายตรวจสอบข้อคำถามที่ได้รับการแก้ไขในครั้งแรก เพื่อความแน่นอนและความเหมาะสมในการนำไปใช้จริง (มยุรี ศุภวิบูลย์.1992 : 30)

4.1.2 วิธีการแปลย้อนกลับ (Back Translation Technique)

ใช้สำหรับการตรวจสอบการแปลว่ามีความหมายที่เท่ากันหรือมีผลลัพธ์ที่เหมือนกันหรือไม่ วิธีการแปลย้อนกลับ (Back Translation Technique) เป็นหนึ่งในหลายๆวิธีที่ใช้ค้นหาความเหมือนของภาษาในการแปล กระบวนการแปลนั้นจะใช้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทั้ง 2 ภาษา และมีความใกล้ชิดกับวัฒนธรรมทั้ง 2 ชาติเป็นอย่างดีเพื่อแปลจากภาษาที่ต้องการจะแปลมาใช้แปลกลับไปเป็นภาษาเดิม เมื่อผู้แปลและผู้ให้คำปรึกษาทำงานร่วมกันในการทดสอบการแปล โดยการเปรียบเทียบระหว่าง ฉบับที่แปลกลับมาเป็นภาษาดั้งเดิมกับฉบับแรกที่เป็นภาษาดั้งเดิม มีการศึกษาหลายงานที่ประสบความสำเร็จจากการใช้วิธีการแปลย้อนกลับ (Back Translation Technique) เพื่อตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่แปลภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง เช่น งานวิจัยของ Naruepon, 1996 เป็นต้น

การเลือกผู้ที่จะทำการแปลเป็นไปตามหลักการดังนี้ 1. จบปริญญาเอกจากต่างประเทศ 2. อยู่ที่สหรัฐอเมริกาไม่ต่ำกว่า 3 ปี 3. ถิ่นสัญชาติไทย 4. สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าเทียมกับภาษาไทย 5. ต้องไม่คุ้นเคยกับแบบสอบถามที่จะแปล

วิธีการแปลจากเครื่องมือที่เป็นภาษาไทยกลับไปเป็นภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่แปลมาเป็นฉบับภาษาไทยแปลกลับไปเป็นภาษาอังกฤษในทุกข้อ
2. นำแบบสอบถามที่แปลกลับไปเป็นภาษาอังกฤษให้ที่ปรึกษาเปรียบเทียบกับฉบับแรกที่เป็นภาษาอังกฤษสำหรับความหมายและแนวคิด (มยุรี ศุภวิบูลย์ .1992)

4.1.3 วิธีสองภาษา (The Bilingual Technique)

บิสริน (Brislin, 1976) กล่าวถึงการใช้วิธีสองภาษา เป็นวิธีการให้ผู้รู้ทั้ง 2 ภาษา ทำแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ หรือ นำแบบสอบถามที่แบ่งออกเป็นสองส่วน แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มที่ต่างกันโดยใช้แบบสอบถามทั้งสองภาษา ข้อดี คือเทคนิคนี้มีความถูกต้องแม่นยำจำเป็นที่จะต้องให้การคำนวณทางสถิติที่สลับซับซ้อนและทดสอบแนวคิดแบบเดียวกับการประเมินโดยวิธีแบ่งครึ่งข้อสอบ (Split-half Method)

4.2 ความเชื่อมั่น

สูนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2536: 397) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความแม่นยำเชื่อถือได้หรือความคงเส้นคงวาที่ได้จากการวัดสิ่งที่ต้องการ

เรืองอุไร ศรีนิลทา (2535 : 138) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความมากน้อยที่เครื่องมือจะให้ผลการวัดอย่างคงเส้นคงวาเมื่อนำไปใช้ซ้ำอีกกับแหล่งข้อมูลเดิม

สุจิตรา ชีวะธนรักษ์ (2547 : 139) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคงเส้นคงวาหรือความสม่ำเสมอของแบบสอบถาม การสังเกต หรือการสัมภาษณ์ ที่ได้จากผู้วิจัยใช้เครื่องมือวิจัยนั้น

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 : 192) ความคงเส้นคงวาของผลการวัด การนำเครื่องมือไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะทดสอบกี่ครั้งๆ ก็ตามก็ยังได้คะแนนเท่าเดิม ซึ่งความเชื่อมั่นก็คือ ความคงที่แน่นอน (Stability) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบไม่ว่าจะสอบกี่ครั้งก็ตามของเครื่องมืออันนั้น

จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือวัดที่วัดได้สม่ำเสมอ คงเส้นคงวา วัดกี่ครั้งก็ได้ผลเหมือนเดิม ความเชื่อมั่นนี้มีวิธีการหาหลายวิธีซึ่งงานวิจัยนี้ผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

วิธีการประมาณค่าความเชื่อมั่น

นักการศึกษาและนักวิจัย ได้กล่าวถึงการประมาณค่าไว้หลายวิธีที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

ล้วนสายยศและอังคณา สายยศ (2538 : 193) ได้กล่าวถึงการประมาณค่าไว้ดังนี้

1. ความเชื่อมั่นแบบความคงที่ของคะแนน (Stability Reliability) เป็นการประมาณค่าความเชื่อมั่นโดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการทดสอบ 2 ครั้ง ในเครื่องมือวัดชุดเดียวกันว่ายังมีค่าเท่ากันเหมือนเดิมหรือไม่ ถ้ามีค่าเหมือนเดิมแสดงว่าความคงที่ของคะแนน วิธีนี้เป็นวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest Method)

2. ความเชื่อมั่นโดยใช้แบบทดสอบที่เหมือนกันสองฉบับ (Equivalent from Reliability) เป็นการประมาณค่าความเชื่อมั่น โดยการใช้แบบทดสอบที่มีลักษณะการวัดสิ่งเดียวกัน

3. ความเชื่อมั่นโดยใช้ความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Reliability) เป็นการหาความเชื่อมั่นที่ใช้แบบทดสอบฉบับเดียวทำการทดสอบเพียงครั้งเดียวซึ่งจะมีวิธีประมาณความเชื่อมั่นดังนี้

3.1 วิธีแบ่งครึ่งแบบทดสอบ (Split-half Method) วิธีนี้จะแบ่งแบบทดสอบเป็นสองส่วน โดยแบ่งให้แต่ละส่วนมีลักษณะคู่ขนานกันดังนั้นจึงนิยมแบ่งเป็นฉบับข้อคู่กับฉบับข้อคี่

3.2 วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder- Richardson Procedure) ใน ค.ศ. 1973 คูเดอร์และริชาร์ดสัน ได้พัฒนาสูตรที่หาความเชื่อมั่นให้ง่ายขึ้น โดยที่เครื่องมือที่จะหาความเชื่อมั่นโดยวิธีนี้จะต้องมีลักษณะองค์ประกอบร่วมกัน และให้คะแนนลักษณะทำถูกให้ 1 คะแนน ทำผิดได้ 0 คะแนน เท่ากันและมีสูตรความเชื่อมั่นอยู่ 2 สูตรด้วยกัน คือ KR-20 และ KR-21

3.3 วิธีของครอนบาค (Cronbach Alpha Procedure) ครอนบาคได้พัฒนาสูตรหาความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ในปี ค.ศ. 1951 โดยพัฒนาจาก KR-20 ทั้งนี้เพื่อใช้กับการตรวจให้คะแนนลักษณะใดก็ได้

3.4 วิธีของฮอยท์ (Hoy's ANOVA Procedure) การหาความเชื่อมั่นโดยวิธีนี้เหมาะสำหรับเครื่องมือที่ใช้การเก็บข้อมูลประเภทตรวจให้คะแนนต่าง ๆ กันในแต่ละข้อ เช่นเดียวกับแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาแต่การคำนวณใช้หลักสถิติของการวิเคราะห์ความแปรปรวน

3.5 ความเชื่อมั่นที่ผู้ให้คะแนนมากกว่า 1 คน เป็นการหาความเชื่อมั่นที่ใช้แบบทดสอบฉบับเดียวทำการทดสอบเพียงครั้งเดียว และมีผู้ตรวจให้คะแนนมากกว่า 1 คน เช่น แบบทดสอบเรียงความ เป็นต้น

3.6 ความเชื่อมั่นของคะแนนผลต่างของแบบทดสอบ

คะแนนผลต่าง (Difference Score : $D=X - Y$) มี 3 ลักษณะคือ

3.6.1 คะแนนผลต่างระหว่างนักเรียน 2 คน ที่สอบแบบทดสอบฉบับเดียวกัน

3.6.2 คะแนนผลต่างระหว่างคะแนนของแบบทดสอบ 2 ฉบับ ที่สอบกับนักเรียนคนเดียว

3.6.3 คะแนนผลต่างของการสอบ 2 ครั้ง ในแบบทดสอบฉบับเดียวกันของนักเรียนคนเดียว (Pretest-Posttest)

3.7 ความเชื่อมั่นจากการแบ่งส่วนย่อยของแบบสอบถามในบางครั้งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจะแบ่งออกเป็นส่วย่อยๆ แต่ละส่วนย่อยๆ นั้นมีจำนวนข้อสอบไม่เท่ากันหรือจำนวนข้อเท่ากันแต่จะมีการกระจายคะแนนไม่เท่ากันและส่วนย่อยๆ นั้น วัดเนื้อหาเดียวกัน เช่น แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านจะเป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วยหลายสถานการณ์ แต่ละสถานการณ์จะมีข้อสอบประมาณ 2-6 ข้อ แบบทดสอบที่ประกอบด้วยข้อสอบเป็นส่วนๆ วัดเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเหมือนกัน ดังนั้นการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่เหมาะสมควรจะหาในรูปแบบของคอนเจนเนอริค (Congeneric form) คือมีข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ว่าส่วนย่อยแต่ละส่วนนั้นมีคะแนนจริง (True Score) สัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรงและการหาความเชื่อมั่นประเภทนี้ เป็นแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยเอาคะแนนจากการทดสอบเพียงครั้งเดียวของแบบทดสอบมาคำนวณ

สุรศักดิ์ อมรรัตน์ศักดิ์ (2536 : 87-100) ได้กล่าวไว้ว่าการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือในการวัดอาจทำได้หลายวิธีดังนี้

1. วิธีสอบซ้ำ (Test-Retest Method) เป็นการหาความเชื่อมั่น โดยการนำเอาเครื่องมือนั้น ไปสอบวัดกับนักเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง 2 ครั้งในเวลาที่ต่างกัน โดยเว้นระยะเวลาในการทดสอบทั้ง 2 ครั้งให้ห่างกันพอสมควร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะตรวจสอบดูว่าคะแนนหรือผลการวัดทั้งสองครั้งนั้น สอดคล้องหรือสัมพันธ์กันเพียงใด แล้วนำคะแนนที่ได้จากการสอบทั้ง 2 ครั้ง มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้วิธี Person Product Moment ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้นี้ก็คือค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดฉบับนั้นนั่นเอง

2. วิธีใช้แบบทดสอบคู่ขนาน (Parallel Test Method) วิธีนี้โดยหลักการแล้ว เป็นวิธีเดียวกับการสอบซ้ำ แต่พยายามป้องกันการจำข้อสอบได้ จึงได้ใช้แบบทดสอบ 2 ฉบับ ที่คู่ขนานกันไปทดสอบแก่นักเรียนกลุ่มหนึ่งโดยที่แบบทดสอบคู่ขนานทั้ง 2 ฉบับนี้ต้องเป็นอิสระต่อกัน คือไม่ซ้ำทำถูกฉบับหนึ่งแล้วต้องไปทำถูกอีกฉบับหนึ่งด้วย ตามทฤษฎีแล้วแบบทดสอบ 2 ฉบับ จะคู่ขนานกันต่อเมื่อมีจำนวนข้อเท่ากัน ตามเนื้อหาเดียวกันมีความยากง่ายเท่ากัน นั่นคือคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนของ

แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ต้องเท่ากัน เมื่อนำแบบทดสอบคู่ขนานทั้ง 2 ฉบับไปสอบนักเรียนแล้ว ก็นำเอาคะแนนที่ได้จากการสอบทั้ง 2 ครั้ง มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้วิธี Person Product Moment เช่นเดียวกับการหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสอบซ้ำ

3. วิธีหาความคงที่ภายใน (Internal Consistency Method) เนื่องจากการหาค่าความเชื่อมั่นทั้ง 2 วิธี ที่กล่าวมานั้นมีปัญหาบางประการ เช่นต้องใช้การสอบถึง 2 ครั้ง ทำให้เกิดความไม่สะดวก ดังนั้น เพื่อขจัดปัญหานี้ จึงหลีกเลี่ยงด้วยการสอบเพียงครั้งเดียว แล้วนำผลที่ได้จากการสอบมา คำนวณหาความเชื่อมั่นแต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของแต่ละวิธี วิธีการคำนวณหาความคงที่ภายใน แบ่งออกเป็นดังนี้

3.1 วิธีแบ่งครึ่งข้อสอบ (Split-half Method) การหาความเชื่อมั่นโดยวิธีนี้คล้ายกับการหาความเชื่อมั่นโดยใช้แบบทดสอบคู่ขนาน คือแทนที่จะนำแบบทดสอบไปสอบกับนักเรียน 2 ครั้ง ก็เปลี่ยนเป็นนำแบบทดสอบนั้นไปสอบกับนักเรียนเพียงครั้งเดียว แล้วแบ่งข้อสอบออกเป็น 2 ชุดย่อย โดยพยายามทำให้แบบทดสอบทั้ง 2 ชุดนั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้อาจแบ่งข้อสอบออกเป็นข้อคู่กับข้อคี่ หรือแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรก- ตอนหลัง เมื่อได้คะแนน 2 ชุดแล้วก็นำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบ Person Product Moment ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้นี้จะเป็นค่าความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบเพียงครึ่งฉบับ ฉะนั้นถ้าต้องการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับก็ต้องนำไปคำนวณขยายโดยใช้สูตรสเปียร์แมน-บราวน์ (Spearman – Brown)

3.2 วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder- Richardson Method) เป็นการดูความคงที่ภายในของแบบทดสอบ นั่นคือจะใช้ข้อสอบฉบับเดียวทดสอบกับนักเรียนเพียงครั้งเดียวแล้วนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าความคงที่ภายใน

4.3 อำนาจจำแนก (Discrimination)

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 97) ได้กล่าวไว้ว่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อนั้นหมายถึงประสิทธิภาพของข้อนั้นในการจำแนกผู้ตอบออกเป็นผู้ที่มีความรู้ที่เครื่องมือวัดสูง กับผู้ที่มีความรู้ของเครื่องมือวัดต่ำสถิติที่ใช้ในการหาค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อที่นิยมมี 2 วิธีคือหาโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายกับหาโดยใช้ t-test

ล้วนสายยศและอังคณา สายยศ (2538 : 210) ได้กล่าวไว้ว่าข้อคำถามใดในเครื่องมือวัดมีอำนาจจำแนกดี หมายถึงข้อคำถามนั้นสามารถแบ่งนักเรียนหรือกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน หรือกลุ่มที่มีความรู้สีกคล้ายตามกับกลุ่มที่มีความรู้สีกไม่คล้ายตามได้เด่นชัด

ค่าอำนาจจำแนกที่สามารถจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มได้นั้นจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 หรือมากกว่า 0.20 ขึ้นไป ถ้ามีค่ามากก็สามารถจำแนกได้ดี ค่าอำนาจจำแนกจะติดลบไม่ได้ถ้าติดลบแสดงว่าข้อคำถามนั้นเด็กตอบถูกต้องมากกว่าเด็กเก่งซึ่งไม่ดีต้องตัดทิ้งไป

ศูนย์พัฒนาทรัพยากรการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2549 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกไว้ดังนี้

ค่าอำนาจจำแนก	ความหมายของคุณภาพข้อสอบ
0.40 ขึ้นไป	ดีมาก
0.30-0.39	ดีพอสมควร
0.20-0.29	พอใช้ได้แต่ควรปรับปรุง
0.19 ลงไป	ไม่ดีต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

นัยนา บุพวงศ์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลของนักเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ในการแข่งขัน นักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา และการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชน ตัวแทนเขต 7 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเอง กลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 105 คน ใช้แบบวัดความวิตกกังวลแบบ ซีเอสไอไอ-2 (CSAI-2) ของ มาร์เทนส์ วิลเลย์ นำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันผลการวิจัยพบว่า

1. ความวิตกกังวลทางกายของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ในการแข่งขัน นักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา สูงกว่าความวิตกกังวลทางกายในการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7 ส่วนความวิตกกังวลทางจิตและความเชื่อมั่นในตนเองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. ความวิตกกังวลทางจิตและความวิตกกังวลทางกาย ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ในการแข่งขัน นักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกระดับปาน

กลาง $r = .07$ ความวิตกกังวลทางจิตและความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ
ระดับกลาง $r = .33$ ความวิตกกังวลทางกายและความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ
ระดับกลาง $r = .52$ ในการแข่งขันคัดเลือกกีฬายาวชนตัวแทนเขต 7 ความวิตกกังวลทางจิตกับความ
วิตกกังวลทางกาย มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกระดับปานกลาง $r = .50$ ความวิตกกังวลทางจิตและ
ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กันในเชิงลบระดับกลาง $r = .31$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดวงพร ศุภพิชน์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการเชื่อในความสามารถของ
ตนเองโดยการชักจูงด้วยคำพูดที่มีต่อความสามารถในการปลูกดอก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของ
การชักจูงด้วยคำพูดที่มีต่อความสามารถในการปลูกดอก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสามัญศึกษาจังหวัดระยอง ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 90 คน แบ่งออกเป็น 3
กลุ่มๆละ 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างปลูกดอก คนละ 10 ครั้ง บันทึกคะแนน
ทุกครั้ง ตามหมายเลขที่ปรากฏบนแผ่นกระดาษปาเป้า ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้คะแนนสูงที่สุด
5.9267 กลุ่มทดลองที่ 2 ได้คะแนนต่ำสุด 4.4800 ในขณะที่กลุ่มควบคุม มีคะแนนระหว่างกลาง 5.210

ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าการชักจูงด้วยคำพูดมีผลต่อความสามารถในการปลูกดอก โดยการ
ชักจูงด้วยคำพูดทางบวกทำให้ความสามารถในการปลูกดอกเพิ่มขึ้น ในขณะที่การชักจูงด้วยคำพูด
ทางลบทำให้ความสามารถในการปลูกดอกลดต่ำลง

นันทนา คำมูล (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบผลของความวิตก
กังวลและความเชื่อมั่นในตนเองในการแข่งขันกีฬาสถาบันบอลลูนิง รุ่นอายุไม่เกิน 20 ปี ของสมาคม
บาสเกตบอลแห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 96 คน ใช้แบบ
วัดความวิตกกังวลแบบ ซีเอสไอ-2 (CSAI-2) ซึ่งประกอบด้วยความวิตกกังวลทางจิต ความวิตก
กังวลทางกาย ความเชื่อมั่นในตนเอง ของมาร์เตนส์ ที่แปลโดย ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ มีความเที่ยง
0.75 เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางจิตเท่ากับ 20.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.95 ส่วน
ค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลทางกายเท่ากับ 17.38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.87

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเชื่อมั่นในตนเองเท่ากับ 24.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 3.60

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนระดับความวิตกกังวลและคะแนนระดับความเชื่อมั่น
ในตนเอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเอง ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จไม่แตกต่างกัน

5. ความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเอง ในทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในรอบแรกและรอบรองชนะเลิศไม่แตกต่างกัน

วิมลมาศ ประชากุล (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบผลของการฝึกทักษะการพุดกับตนเองที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง กลุ่มตัวอย่างคือนักฟุตบอลของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลมหาวิทยาลัยครั้งที่ 7 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 12 คน โดยการแบ่งแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่กลุ่มควบคุม คือกลุ่มที่ฝึกตามโปรแกรมปกติ และกลุ่มทดลอง คือกลุ่มที่ฝึกตามโปรแกรมปกติควบคู่กับการฝึกทักษะการพุดกับตนเอง เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์วัดความเชื่อมั่นในตนเอง โดยแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (CSAI-2) ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และหลังการฝึก 8 สัปดาห์ แล้วนำค่าที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และหลังการฝึก 8 สัปดาห์ ด้วยสถิติ t-test และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และหลังการฝึก 8 สัปดาห์ ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ด้วยสถิติ F-test หาความแตกต่างรายคู่ด้วยเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และหลังการฝึก 8 สัปดาห์ ของกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 25.00 ± 4.46 , 24.66 ± 3.70 และ 25.22 ± 4.47 คะแนน ตามลำดับ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 24.25 ± 4.53 , 28.41 ± 3.28 และ 30.38 ± 3.04 คะแนน ตามลำดับ

2. ความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และหลังการฝึก 8 สัปดาห์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และหลังการฝึก 8 สัปดาห์ ของกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับกลุ่มทดลองพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และหลังการฝึก 8 สัปดาห์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ความเชื่อมั่นในตนเอง หลังการฝึก 4 สัปดาห์ กับหลังการฝึก 8 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

พราพาเวสซีส และโกรฟ (Prapslavessis and Grovel, 1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพเดิมกับภาวะ ก่อนการแข่งขันกีฬา การใช้รูปแบบกระบวนการแข่งขันของมาร์เติน (Marten's Competitive Process Model) เพื่อเป็นโครงร่างในการทดสอบว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับภาวะอารมณ์ก่อนการแข่งขันหรือไม่ โดยเก็บข้อมูลจากนักยิงปืน 121 คนที่กำลังจะเข้าสู่อันดับชิงแชมป์โลกในการยิงปืนในฤดูกาลที่จะมาถึง จากนั้นให้กรอกข้อมูลในแบบสอบถาม ใช้ตารางมิติ การทดสอบความเชื่อมั่นในการเล่นกีฬา การใช้ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการหลีกเลี่ยงความล้มเหลวของการแข่งขัน และการใช้แบบทดสอบเรื่องความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬารูปแบบการเก็บข้อมูลทั้ง 5 วิธีการนี้ ให้นักกีฬายิงปืนแต่ละคนกรอกข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง ด้านภาวะอารมณ์ก่อนการแข่งขันยิงปืนนัดสำคัญ 15 นาที เมื่อทำการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพหุคูณ (MANOVAs and ANOVAs) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านบุคลิกภาพต่างๆ ว่ามีอิทธิพลต่อภาวะอารมณ์ของนักกีฬาก่อนการแข่งขันหรือไม่ ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเองด้านกีฬา ความมุ่งมั่นในการเอาชนะเพื่อประสพผลสำเร็จตามเป้าหมายและรูปแบบการเล่น เฉพาะบุคคลมีผลต่ออารมณ์ของผู้แข่งขัน

การ์ซา และเฟลทซ์ (Garza and Feltz, 1998) เปรียบเทียบผลของการใช้แบบฝึกทักษะทางจิตใจ ที่มีต่อความสามารถในการเล่นสเกต ความเชื่อมั่นเฉพาะอย่าง และความเชื่อมั่นในตนเองต่อการแข่งขันกีฬา ในนักกีฬา 27 คน อายุ 10-18 ปี ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมสเกตของสหรัฐอเมริกา โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ฝึกแบบฝึก 2 กลุ่มคือ 1.เดินที่ตนเองคิด (Paper freestyle drawing : PFD) และ 2.เดินตามพื้น (Walk though on floor: WTF) และ 3.กลุ่มที่ ฝึกการยืดเหยียดกล้ามเนื้อเพียงอย่างเดียว (Stretching) ฝึกเป็นเวลา 4 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่าการใช้แบบฝึกทางจิตใจทั้ง 2 กลุ่มมีการพัฒนาความสามารถในการกระโดด และการหมุนตัว และความมั่นใจในตนเองต่อการแข่งขัน กว่ากลุ่มที่ฝึกยืดเหยียดกล้ามเนื้อ และนอกจากนั้นผลการทดลอง ยังพบอีกว่าการฝึกจิตใจแบบ Walk though on floor (WTF) เพิ่มความเชื่อมั่นเฉพาะอย่างในการหมุนตัวมากกว่ากลุ่มที่ฝึกจิตใจแบบพื้น Paper freestyle drawing (PFD) และกลุ่มที่ฝึกยืดเหยียดกล้ามเนื้อ

เพอเนเจอร์และคณะ . (Perneger, et al. 1999) นำแบบสอบถามมาพัฒนาข้ามวัฒนธรรมที่ต้องการจะนำไปใช้หลายภาษา เปรียบเทียบการพัฒนาแบบสอบถาม SF36 health survey ทั้งสองแบบในภาษาฝรั่งเศส (a) Geneva Version มีการพัฒนาโดยการแปลโดยการสังเคราะห์และทำการทดสอบล่วงหน้า 2 ครั้ง (b) IQOLA Version มีการพัฒนาโดยการแปลย้อนกลับ, กำหนดกลุ่มตัวอย่าง, ความยากของข้อคำถามและคุณภาพของมาตรวัด และการทำการทดสอบล่วงหน้าหลายครั้ง มีข้อ

คำถาม 34 และ 36 ข้อแตกต่างกัน นำเครื่องมือทั้งสองอย่างมาทดสอบกลุ่มตัวอย่างเดียวกันเป็นเด็กจำนวน 946 คน สรุปว่าทั้ง 2 แบบสอบถามมีคุณสมบัติการวัดการทำงานของจิตใจเหมือนกันถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาที่แตกต่างกัน สังเกตได้ว่าการแปลที่มีวิธีการเข้มข้นพอสมควรอาจจะเป็นวิธีการที่ได้ผลเพียงพอซึ่งนักวิจัยต้องการจะทราบว่าการแปลด้วยวิธีไหนจะให้ผลดีที่สุด

แมคเยอ และเฟลทซ์ (Magyer and Feltz.2003 : Online) ได้พิจารณาอิทธิพลของความสำเร็จของเป้าหมายของนักกีฬาหญิงและความเข้าใจแรงจูงใจจากคนรอบข้าง ที่มีผลต่อแหล่งความเชื่อมั่นในตนเองต่อการกีฬาตั้งสมมุติฐานไว้ว่า งาน และการรับรู้ความยากของงานจะมีความสัมพันธ์ในทางบวกด้วยการพัฒนาหรือการอ้างอิงแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเองต่อการกีฬา การยึดถือตนเองและความเข้าใจการแสดงความสามารถผู้วิจัยคาดหวังว่าจะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเองต่อการกีฬา

การศึกษาความสัมพันธ์ของความสำเร็จของเป้าหมาย แรงจูงใจจากคนรอบข้าง และแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเองต่อการกีฬา ทดสอบว่าแรงจูงใจจากคนรอบข้างจะเป็นสื่อกลางหรือจะเป็นตัวลดความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของเป้าหมายและแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเองต่อการกีฬา โดยผู้เข้าร่วมเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงอายุระหว่าง 12-18 ปี ใช้แบบสอบถามประเมินความสำเร็จของเป้าหมาย, การเข้าใจแรงจูงใจจากคนรอบข้าง และแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเองต่อการกีฬา ผลการวิจัยพบว่า งานและความเข้าใจงานที่ยากขึ้นนั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเองต่อการกีฬา การยึดถือตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเองต่อการกีฬา การเข้าใจความยากของงานสนับสนุนบทบาทการเป็นสื่อกลางและการลดของแรงจูงใจจากคนรอบข้างที่บ่งชี้ถึงการสนับสนุนทางสังคมและการเป็นผู้นำของโค้ช

แมกฟิเรท และคณะ (Magfired, et al.2004 : Online) นำแบบสอบถามความเชื่อมั่นเฉพาะอย่างการจัดการโรคเบาหวานมาพัฒนาข้ามวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาแบบสอบถามความเชื่อมั่นเฉพาะอย่างการจัดการโรคเบาหวานจากฉบับภาษาอังกฤษมาเป็นฉบับภาษาตุรกี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวน 110 คน

วิธีการ แปลแบบสอบถามมาเป็นภาษาตุรกีและแปลแบบสอบถามภาษาตุรกีกลับเป็นภาษาอังกฤษ โดยความเที่ยงตรงของเนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบในขั้นตอนที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ส่วนขั้นตอนที่ 3 เป็นการทดสอบเครื่องมือโดยการหาความสอดคล้องภายใน, การวัดสอบซ้ำ และการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลการทดลอง ความสอดคล้องภายในมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .88 ,การวัดซ้ำระยะเวลา 4 สัปดาห์แบ่งเป็นช่วงๆ มีค่า $r = 0.91$ ($p < 0.001$) การวิเคราะห์องค์ประกอบมีความสัมพันธ์อยู่ 3

ปัจจัยคือ อาหาร, การออกกำลังกาย และการรักษาด้วยยา ส่วนการควบคุมน้ำหนักและการควบคุม น้ำตาลในเลือดนั้นมีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงค่อนข้างต่ำ

สรุป ยอมรับระดับของความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามฉบับภาษาตุรกีไปจนถึง ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในความเหมาะสมของข้อคำถามแต่ละข้อ

โมฮามมัด และอาลี (Mohammad and Ali, 2005 : Online) ได้ศึกษาความเชื่อมั่นและความ เที่ยงตรงของ Padua Inventory (PI) นำมาแปลมาเป็นภาษาเปอร์เซียและแปลกลับเป็น ภาษาอังกฤษ จากการเสนอแนะโดย Brislin, Lonner Thorndike ซึ่งเป็นวิธีวิจัยแบบข้ามวัฒนธรรม มี ผู้เข้าร่วมทดสอบจำนวน 219 คน จากเมืองซีรัก เพื่อหาความเชื่อมั่นของ Padua Inventory (PI) โดย วิธีการวัดซ้ำ วัดความสอดคล้องภายใน และวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า มี ความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดีสำหรับ Padua Inventory (PI)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 “นครลำปางเกมส์” ปี พ.ศ. 2549
จำนวน 9000 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 “นครลำปางเกมส์” ปี พ.ศ. 2549
จำนวน 400 คน โดยตารางกำหนดตัวอย่างของ Krejciec และ Morgan

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาร่างขึ้นโดย วีลีย์ (Vealey, 1998) แบ่งออกเป็น 9 ด้าน จำนวน 43 ข้อ

คุณภาพของเครื่องมือ

ความเที่ยงตรงในการแปล

1. วิธีเดลฟาย โดยนำแบบสอบถามมาให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องในการแปลแบบสอบถามมาเป็นภาษาไทย 1 รอบ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาให้ประธานผู้ควบคุมปริญญาพันธ์ตรวจสอบแก้ไขเพื่อความถูกต้องและเหมาะสม

2. วิธีสองภาษาโดยให้นักกีฬามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญจำนวน 24 คน ซึ่งมีความเข้าใจภาษาอังกฤษเท่ากับภาษาไทยตอบแบบสอบถามฉบับภาษาไทยก่อนแล้วหลังจากนั้น 1 สัปดาห์จึงให้

มาตอบแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงในการแปล (Traslation-Validation) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Person Product Moment) มีค่า $r = 0.834$

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในการกีฬาและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
2. แปลแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬา
3. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญและนักกีฬาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
4. ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้
 - 4.1 ให้นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำนวน 400 คน ตอบแบบสอบถามเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น
 - 4.2 นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มาวิเคราะห์ทางสถิติ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย
 - 1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีดังนี้
 - 2.1 หาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
 - 2.2 หาค่าอำนาจจำแนก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค
N	แทน	จำนวนนักกีฬาในกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตอบแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

แหล่งของความเชื่อมั่น	$\bar{X}$	S.D.
งานที่ยากขึ้น	5.624	0.819
การแสดงความสามารถ	5.104	1.013
การเตรียมพร้อมร่างกายและจิตใจ	5.613	0.806
การแสดงรูปร่างของตน	4.748	1.237
การสนับสนุนจากสังคม	5.628	0.831
ความเป็นผู้นำของโค้ช	5.845	0.893
การได้เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จ	5.473	0.864
ความสะดวกสบายของสิ่งแวดล้อม	5.092	0.901
สถานการณ์ที่ได้รับการยอมรับ	5.155	0.935

จากตาราง 1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาด้านงานที่ยากขึ้นมีค่าเท่ากับ 5.624 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.819 ด้านการแสดงความสามารถมีค่าเท่ากับ 5.104 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.013 ด้านการเตรียมพร้อมร่างกายและจิตใจมีค่าเท่ากับ 5.613 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.806 ด้านการแสดงรูปร่างของตนมีค่าเท่ากับ 4.748 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.237 ด้านการสนับสนุนจากสังคมมีค่าเท่ากับ 5.628 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.831 ด้านความเป็นผู้นำของโค้ชมีค่าเท่ากับ 5.845 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.893 ด้านการได้เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จมีค่าเท่ากับ 5.473 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.864 ด้านความสะดวกสบายของสิ่งแวดล้อมมีค่าเท่ากับ 5.092 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.901 และด้านสถานการณ์ที่ได้รับการยอมรับมีค่าเท่ากับ 5.155 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.935

ตาราง 2 แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านความเชี่ยวชาญ
ทักษะ

ข้อคำถาม	N	D	α
ข้อ 5	400	0.4464	0.7790
ข้อ 15	400	0.6131	
ข้อ 23	400	0.5852	
ข้อ 32	400	0.5743	
ข้อ 42	400	0.5473	

จากตารางพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.6131, 0.5852, 0.5743, 0.5473 และ 0.4464 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7790 แสดงว่าข้อคำถามด้านความเชี่ยวชาญทักษะมีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง

ตาราง 3 แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจการจำแนกด้านการแสดง
ความสามารถ

ข้อคำถาม	N	D	α
ข้อ 2	400	0.4288	0.7892
ข้อ 11	400	0.5134	
ข้อ 20	400	0.4957	
ข้อ 29	400	0.6248	
ข้อ 36	400	0.6104	
ข้อ 40	400	0.5819	

จากตารางพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.6248, 0.6104, 0.5819, 0.5134, 0.4957 และ 0.4288 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7892 แสดงว่าข้อคำถามด้านการแสดงความสามารถมีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง

ตาราง 4 แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านการเตรียมพร้อมร่างกายและจิตใจ

ข้อคำถาม	N	D	α
ข้อ 3	400	0.5252	0.7917
ข้อ 4	400	0.5862	
ข้อ 13	400	0.5491	
ข้อ 22	400	0.5399	
ข้อ 31	400	0.5353	
ข้อ 38	400	0.5262	

จากตารางพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.5862, 0.5491, 0.5399, 0.5353, 0.5262 และ 0.5252 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7917 แสดงว่าข้อคำถามด้านการเตรียมพร้อมร่างกายและจิตใจมีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง

ตาราง 5 แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านการแสดงรูปร่างของ
ตน

ข้อคำถาม	N	D	α
ข้อ 8	400	0.5050	0.7320
ข้อ 17	400	0.5458	
ข้อ 26	400	0.6171	

จากตารางพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.6171, 0.5458 และ 0.5050 ตามลำดับ และ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7320 แสดงว่าข้อคำถามด้านการแสดงรูปร่างของตนมีค่าความเชื่อมั่น
ค่อนข้างสูง

ตาราง 6 แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านการสนับสนุนจาก
สังคม

ข้อคำถาม	N	D	α
ข้อ 1	400	0.4346	0.7743
ข้อ 10	400	0.5836	
ข้อ 19	400	0.4678	
ข้อ 28	400	0.5372	
ข้อ 35	400	0.5341	
ข้อ 39	400	0.5784	

จากตารางพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.5836, 0.5784, 0.5372, 0.5341, 0.4678 และ 0.4346 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7743 แสดงว่าข้อคำถามด้านการสนับสนุนจากสังคมมีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง

ตาราง 7 แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านความเป็นผู้นำของ
โค้ช

ข้อคำถาม	N	D	α
ข้อ 9	400	0.5829	0.8168
ข้อ 18	400	0.5941	
ข้อ 27	400	0.6428	
ข้อ 34	400	0.6246	
ข้อ 43	400	0.5933	

จากตารางพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.6428, 0.6246, 0.5941, 0.5933 และ 0.5829 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8168 แสดงว่าข้อคำถามด้านความเป็นผู้นำของโค้ชมีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง

ตาราง 8 แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านการได้เห็นผู้อื่น
ประสบความสำเร็จ

ข้อคำถาม	N	D	α
ข้อ 12	400	0.4514	0.7585
ข้อ 21	400	0.5447	
ข้อ 30	400	0.5662	
ข้อ 37	400	0.5444	
ข้อ 41	400	0.5306	

จากตารางพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.5662, 0.5447, 0.5444, 0.5306 และ 0.4514 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7585 แสดงว่าข้อคำถามด้านการได้เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จมีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง

ตาราง 9 แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านความสะดวกสบายของสิ่งแวดล้อม

ข้อคำถาม	N	D	α
ข้อ 7	400	0.4046	0.5974
ข้อ 14	400	0.2630	
ข้อ 24	400	0.4798	
ข้อ 33	400	0.4255	

จากตารางพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.4798, 0.4255, 0.4046 และ 0.2630 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.5974 แสดงว่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามด้านความสะดวกสบายของสิ่งแวดล้อมมีค่าค่อนข้างต่ำ โดยข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำเท่ากับ 0.2630 คือข้อ 14 ที่ถามว่า ทำตามพิธีกรรมความเชื่อของชน (เช่น ใส่เสื้อนาโชค)

ตาราง 10 แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาและอำนาจจำแนกด้านสถานการณ์ที่ได้รับการยอมรับ

ข้อคำถาม	N	D	α
ข้อ 6	400	0.3305	0.5900
ข้อ 16	400	0.4003	
ข้อ 25	400	0.4743	

จากตารางพบว่า ค่าอำนาจจำแนกมีค่าเท่ากับ 0.4743, 0.4003 และ 0.3305 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.5900 แสดงว่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามด้านสถานการณ์ที่ได้รับการยอมรับมีค่าค่อนข้างต่ำ โดยข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำเท่ากับ 0.3305 คือข้อ 6 ที่ถามว่า เห็นว่าเจ้าหน้าที่หรือกรรมการไม่ทำให้ฉันเสียเปรียบ

ตาราง 11 แสดงค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามฉบับภาษาไทยทั้งฉบับ
เมื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

แบบสอบถาม	N	α
แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬา	400	0.9509

จากตารางพบว่า แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาไทยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9509 แสดงว่าข้อคำถามของแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาไทย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 “นครลำปางเกมส์” ปี พ.ศ. 2549
จำนวน 9000 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 “นครลำปางเกมส์” ปี พ.ศ. 2549
จำนวน 400 คน โดยตารางกำหนดตัวอย่างของ Krejciec และ Morgan

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ศึกษาครั้งนี้เป็น แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาที่สร้างขึ้นโดย วีลีย์ (Vealey, 1998) แบ่งออกเป็น 9 ด้าน จำนวน 43 ข้อ โดยผู้วิจัยแปลมาเป็นฉบับภาษาไทย ความเที่ยงตรงในการแปล (Traslation-Validation) ได้รับการตรวจสอบเชิงประจักษ์จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และตรวจสอบด้วยวิธีสองภาษา (The Bilingual Technique) นำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Person Product Moment) มีค่า $r = 0.834$

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย
 - 1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีดังนี้

2.1 หาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

2.2 หาอำนาจจำแนก

สรุปผลการวิจัย

1. หลังจากที่ได้นำคะแนนจากการตอบแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.9509 โดยแยกได้ในแต่ละด้านดังนี้ ด้านความเชี่ยวชาญทักษะมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อเท่ากับ 0.4464, 0.6131, 0.5852, 0.5743, 0.5473 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7790 ด้านการแสดงความสามารถมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อเท่ากับ 0.4288, 0.5134, 0.4957, 0.6248, 0.6104, 0.5819 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7892 ด้านการเตรียมพร้อมร่างกายและจิตใจมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อเท่ากับ 0.5252, 0.5862, 0.5491, 0.5399, 0.5353, 0.5262 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7917 ด้านการแสดงรูปร่างของตนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อเท่ากับ 0.5050, 0.5458, 0.6171 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7320 ด้านการสนับสนุนจากสังคมมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อเท่ากับ 0.4346, 0.5836, 0.4678, 0.5372, 0.5341, 0.5784 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7743 ด้านความเป็นผู้นำของโค้ชมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อเท่ากับ 0.5829, 0.5941, 0.6428, 0.6246, 0.5933 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8168 ด้านการได้เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อเท่ากับ 0.4514, 0.5447, 0.5662, 0.5444, 0.5306 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7585 ด้านความสะดวกสบายของสิ่งแวดล้อมมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อเท่ากับ 0.4046, 0.2630, 0.4798, 0.4255 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.5974 ด้านสถานการณ์ที่ได้รับการยอมรับมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อเท่ากับ 0.3305, 0.4003, 0.4743 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.5900

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความเที่ยงตรงของการแปลได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเชิงประจักษ์ว่ามีความหมายของข้อคำถามในการนำไปใช้วัดแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาสอดคล้องกับต้นฉบับเป็นอย่างดี และหลังจากที่ให้นักกีฬาของมหาวิทยาลัยอัญมณีตอบแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาระดับภาษาอังกฤษและฉบับภาษาไทย พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ

สูง แสดงให้เห็นว่า การแปลแบบสอบถามจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยให้ความหมายในการวัดแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาไปในทางเดียวกันเป็นอย่างดี ดังที่ลัวันและอังคณา สายยศ (2538 : 83-84) กล่าวว่าถ้าข้อสอบสองฉบับสัมพันธ์กันมากแปลว่าข้อสอบสองฉบับนั้นวัดในสิ่งเดียวกัน

การใช้วิธีสองภาษา (The Bilingual Technique) เพื่อตรวจสอบและพัฒนาแบบสอบถามนั้น สอดคล้องกับเอกัสตินและคณะ (Agustin et al. 1996 : Online) ที่พัฒนาแบบสอบถาม MPQ จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสเปน โดยใช้วิธีสองภาษา (The Bilingual Technique) พบว่ามีความเหมือนกันทั้งความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งสองฉบับ สตีเฟนและคณะ (Steven et al. 2004 : Online) พัฒนาแบบสอบถาม PUFQ โดยใช้วิธีสองภาษา (The Bilingual Technique) พบว่าฉบับภาษาอังกฤษและฉบับภาษาสเปนมีความสอดคล้องกันเป็นอย่างดีและมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ ฉะนั้นแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาที่ได้รับการแปลมาแล้วนั้นจึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เนื่องจากการแปลแบบสอบถามจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยให้ความหมายในการวัดแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาไปในทางเดียวกันและมีความสอดคล้องกันเป็นอย่างดี

2. เมื่อแสดงหลักฐานความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบัค (Cronbach) พบว่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.9509 โดยแยกได้ในแต่ละด้านดังนี้ ด้านความเป็นผู้นำของโค้ชมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการเตรียมพร้อมร่างกายและจิตใจ ด้านการแสดงความสามารถ ด้านความเชี่ยวชาญทักษะ ด้านการสนับสนุนจากสังคม ด้านการได้เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จ ด้านการแสดงรูปร่างของตน ด้านความสะดวกสบายของสิ่งแวดล้อม และด้านสถานการณ์ที่ได้รับการยอมรับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8168, 0.7917, 0.7892, 0.7790, 0.7743, 0.7585, 0.7320, 0.5974 และ 0.5900 ตามลำดับ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับค่อนข้างสูงอยู่ 7 ด้าน คือ มีค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ของครอนบัค (Cronbach. 1951) และแอลเฟิลลิงและคณะ (Elferink et al. 2005 ; อ้างอิงจาก Nonnally. 1978) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้วัดทางจิตวิทยาควรมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 ส่วนอีก 2 ด้านคือด้านความสะดวกสบายของสิ่งแวดล้อมและด้านสถานการณ์ที่ได้รับการยอมรับนั้นมีค่าต่ำกว่า 0.70 คือมีค่าเท่ากับ 0.5974 และ 0.5900 อาจเนื่องมาจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาแสดงความแตกต่างในการตีความ (Hsiu Lin; Yueh Chen; & Kun chiu. 2005) ดังคำถามข้อที่ 14 ในด้านความสะดวกสบายของสิ่งแวดล้อมที่ถามว่า ทำตามพิธีกรรมความเชื่อของฉัน (เช่น ใส่เสื้อนาโชค) การตีความคำว่าพิธีกรรมของนักกีฬาไทยอาจคิดไปมากกว่าการใส่เสื้อนาโชค แต่รวมไปถึงการจูดูปบนกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การทำไสยศาสตร์ และความเชื่ออื่นๆซึ่งมีการตีความแตกต่างกับนักกีฬาในต่างประเทศ ดังนั้นเมื่อนักกีฬาบางคนเข้าใจตรงสิ่งที่ถาม บางคนเข้าใจต่างกับสิ่งที่ถาม ทำให้การ

ตอบที่ได้มาไม่ตรงกับความเป็นจริงจึงส่งผลให้การประเมินขาดความเชื่อมั่น (จันทลักษณ์ ศรีมา.

2546 : 20) สอดคล้องกับค่าอำนาจจำแนกรายข้อของทั้งสองด้านนั้นค่อนข้างต่ำ คือค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.29 นั้นพอใช้ได้แต่ควรมีการปรับปรุงข้อคำถาม (ศูนย์พัฒนาศักยภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549 : ออนไลน์) ดังจะเห็นได้จากด้านที่มีความเชื่อมั่นเกิน 0.70 นั้นมีอำนาจจำแนกรายข้อเกิน 0.40 ทุกข้อ

งานวิจัยที่สนับสนุนการแสดงผลหลักฐานความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบัค (Cronbach) เช่น แมกฟิเรตและคณะ (Magfired et al.2004 : Online) นำแบบสอบถามเชื่อมั่นเฉพาะอย่างการจัดกำโรคเบาหวานมาพัฒนาข้ามวัฒนธรรม แล้วนำมาหาความเชื่อมั่นพบว่ามีความสัมพันธ์สัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.88

ไวน์เบิร์ก และกูลด์ (Weinberg and Gould.1999:287-289) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) เป็นลักษณะนิสัย ที่มีความต้องการสูงสุดของความสำเร็จ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการแสดงความสามารถทางการกีฬาหลายประการ เช่นทำให้นักกีฬาเกิดอารมณ์ทางบวกและสร้างสภาวะผ่อนคลายภายใต้ความกดดัน ทำให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจจดจ่ออยู่กับงาน มีความพยายามเพิ่มในการฝึกซ้อมและแข่งขัน อดทนต่ออุปสรรคและปัญหาต่าง เป็นต้น ซึ่งในกิจกรรมกีฬามีได้มีเพียงนักกีฬาที่สร้างความเชื่อมั่นให้ตนเอง ยังมีผู้ให้การสนับสนุน ผู้จัดการทีม โค้ช พ่อแม่ และคู่ครองของนักกีฬา ที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นให้นักกีฬาเช่นกัน (สืบลาย บุญวิบุตร. 2541: 67) การทราบถึงแหล่งของความเชื่อมั่นจึงมีความสำคัญและจำเป็น ที่จะได้นำมาสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักกีฬาทรงกับความต้องการหรือปัญหาของนักกีฬาอย่างแท้จริง เพื่อเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งที่จะนำนักกีฬาไปสู่ความสำเร็จ แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬานี้จึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นอย่างยิ่งโดยการเลือกใช้แบบสอบถามยังต้องคำนึงถึงคุณภาพของแบบสอบถาม ทั้งความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อให้แบบสอบถามนั้นวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ถูกต้องตรงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ซึ่งจากผลสรุปทางการวิจัยพบว่าแบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬานี้ สามารถนำไปใช้ได้เมื่อพิจารณาจากความเชื่อมั่นทั้งฉบับซึ่งมีค่า 0.9509 และพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่ามีความเชื่อมั่นที่จะนำไปใช้ 7 ด้านจากทั้งหมด 9 ด้าน แต่เพื่อความเหมาะสมควรมีการปรับปรุงให้มีความเชื่อมั่นเกิน 0.70 ในทุกๆด้าน เพื่อที่จะให้ข้อมูลที่ได้จากการเก็บโดยแบบสอบถามฉบับนี้เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ เมื่อข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้ก็จะส่งผลให้งานวิจัยนั้นดีและมีประสิทธิภาพตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนา ปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีมากกว่า 0.70 ในทุกๆด้าน
2. ใช้สูตรหาความเชื่อมั่นอื่นนอกจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) มาคำนวณค่าความเชื่อมั่นในลักษณะค่าบ่งชี้ เพื่อแสดงหลักฐานของความเชื่อมั่นในการนำแบบสอบถามนี้ไปใช้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ฉันทลักษณ์ ศรีมา. (2546). *ความเชื่อมั่นของมาตรฐานค่าที่มีรูปแบบคำตอบและจำนวนมาตราต่างกัน*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2516). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมพลเมืองดี*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. อัดสำเนา
- ดวงพร ศุภพิชน. (2544). *ผลของความเชื่อในความสามารถของตนเองโดยการชักจูงด้วยคำพูดที่มีต่อ ความสามารถในการปลูกดอก*. ปรินูญานินพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- นันทนา เค้ามูล. (2545). *ความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงรุ่นอายุไม่เกิน 20 ปี*. ปรินูญานินพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- นัยนา บุพวงษ์. (2538). *ความวิตกกังวลของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษากรมพลศึกษา และการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์. (2547). *วิธีการวิจัยเบื้องต้น*.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- เรืองอุไร ศรีนิลทา. (2535). *ระเบียบวิธีวิจัย*. กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- วรรณวดี ม้าลำพอง. (2530). *การสร้างแบบทดสอบวัดความถนัด*. เชียงใหม่ : โครงการตำราครูศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่
- วิมลมาศ ประชานุกุล. (2547). *ผลของการฝึกทักษะการพูดกับตนเองที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง*. ปรินูญานินพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. (วิทยาศาสตร์การกีฬา : จิตวิทยาการกีฬา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

ศูนย์พัฒนาทรัพยากรการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2549). *การวิจัยการศึกษาเบื้องต้น*.
(ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.wbc.msu.ac.th/wbc/edu/0504304/lesson7.htm>.

วันที่สืบค้น 10 เมษายน 2549

สมบัติ กาญจนกิจและสมหญิง จันทุไทย. (2542). *จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมพร พลอยงาม. (2525). *การทดลองสอนความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่เด็กที่มีระดับพัฒนาการทางสติปัญญาต่างกันโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์*. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
ลำเรียง บุญเรืองรัตน์. (2528). *ความเที่ยงตรง* : สารานุกรมศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุนีย์ เหมาะประสิทธิ์. (2536). *สถิติประยุกต์เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. (2536). *ทฤษฎีการทดสอบ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการทดสอบและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา*. ชลบุรี : ชลบุรีการพิมพ์

อมรรัตน์ ศิริพงศ์. (2540). *การศึกษาความเข้มแข็งทางจิตใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 30*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

Agustin E.; et al. (1996). *Measuring chronic rheumatic Pain in Mexican American : Cross-cultural adaptation of the McGill Pain Questionnaire*. (Online). Available :
<http://www.sciencedirect.com/science>. Retrieved march 28, 2006.

Brislin W. Richard; Lonner J. Welter; & Thorndike M. Robert. (1976). *Cross-Cultural Research Methods*. pp. 45. New York : John Wiley & Sons.

Brockhoff K. (1975). *The Delphi method techniques and application*. pp 291.

Elferink-Gemser M.T.; et al. (1999). *Development of the Tactical Skills Inventory for Sports : Perceptual and Motor Skills*. (Online). Available :
<http://www.dissertations.ub.rug.nl/FILES/faculties/ppsw/2005/m.t.elferink-gemser/c7.pdf>. Retrieved march 28, 2006.

Garza, Deborah L. & Feltz, Deborah L. (1998). *Effects of selected Mental Practice on Performance, Self-Efficacy and Competition Confidence of Figure Skaters*. Thesis.

- Michigan State University. Photocopies.
- Gill, Diane L.(2000). *Psychological dynamics of sport and exercise*.2 nd ed.United States of America.
- Magfiret K.; et al.(2004). *International Journal of Nursing Studies*. (Online)
Available : <http://www.sciencedirect.com/science>. Retrieved november 30, 2005.
- Magyar T.M.;& Feltz D.L. (2003). *Psychology of Sport and Exercise*.Volume 4.(Online)
Available : <http://www.sciencedirect.com/science>. Retrieved november 30, 2005.
- Mayuree S. (1992). *Competencies for Adapted Physical Educators in*. Thesis. Oregon State University. Photocopies.
- Mohammad A.;& Ali F. (2005). *Behaviour Research and Thearapy*. Volume 43. (Online)
Available : <http://www.sciencedirect.com/science>. Retrieved november 30, 2005.
- Naruepon V.; et al. (1996).*Cross-Cultural Validation of the Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire*. Journal of Sport & Exercise Psychology,18 : 392-407.
- Perneger V.;Alain;&Jean (1999). *Journal of Clinical Epidemiology*. Volume 52. (Online)
Available : <http://www.sciencedirect.com/science>. Retrieved november 30, 2005.
- Prapavessis, H. & Grove, J.R. (1994). *Personality Variables as Natencedent of Percompetitive Mood States*. International Journal of Sport Psychology. 25 :81-99.
- Steven M.; et al. (2005). *Validation of Spanish version of Pelvic Pain and Urgency/Frequency (PUF) patient symptom scale*. (Online). Available :
<http://www.sciencedirect.com/science>. Retrieved march 28, 2006.
- Tony M. & Jeff S.(2004). *Sport Psychology : theory, applications and issues*. 2nd.Kyodo : Singapore.
- Weinberg, Robert S. & Gould, Daniel. (1999). *Foundation of Sport and Exercise Psychology*. 2nd. Champaign IL : Human kinetic.
- Wikipedia. (2005). *Cronbach's alpha*. (Online). Available :
http://en.wikipedia.org/wiki/Cronbach%27s_alpha. Retrieved march 28, 2006.
- Yi, Hsiu Lin; Chen, Yueh Chen; & Ping, Kun Chiu. (2005). *Cross Cultural Research and Back Translation*. (Online). Available: <http://www.thesportjournal.org/2005Journal/Vol8-No4/chiu.asp>. Retrieved April 20, 2006.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์สุปราณี ขวัญบุญจันทร์	Ed.D.(Curriculum & Supervision) Centro Escolor University, Phillippin
รองศาสตราจารย์สาลี สุภาภรณ์	Ed.D. (Sport Pedagogy) University of Massachusetts Amherst, USA
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นำชัย เลวลย์	Ph.D.(Sport Psychology) University of Victoria, Australia
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏพนธ์ วงศ์จตุรภัทร	Ph.D.(Sport Psychology) Oregon State University, USA
อาจารย์สืบสาย บุญวีร์บุตร	Ph.D. (Exercise and Sport Science : Sport psychology) Oregon State University, USA

ภาคผนวก ข
แบบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ครั้งที่ 1)

แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในตนเอง (Sources of Sport-confidence)

I usually gain self-confidence in my sport when I

ในกีฬาของฉัน ฉันเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองเมื่อฉัน....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

1. get positive feedback from my teammates and/or friends...

ได้รับคำชมจากเพื่อนร่วมทีม...

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

2. win.....

ชนะ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

3. keep my focus on the task.....

ควบคุมความสนใจของฉันให้อยู่ที่งาน.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

4. psych myself up.....

ปลุกใจให้อีกเข้มด้วยตนเอง.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

5. master a new skill in my sport.....

เชี่ยวชาญทักษะใหม่ในกีฬาของฉัน.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

6. get breaks from officials or referees.....

ได้รับการหยุดพักจากเจ้าหน้าที่หรือกรรมการ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

7. perform in an environment (gym, pool, stadium, etc.)

That I like and in which I feel comfortable

ได้แสดงออกในสิ่งแวดล้อมที่ฉันชอบ เช่น โรงยิม, สระว่ายน้ำ เป็นต้น)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

8. feel good about my weight.....

รู้สึกดีกับน้ำหนักของฉัน..

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

9. believe in my coach's abilities.....

เชื่อในความสามารถในโค้ชของฉัน.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

10. know I have support from others than are important to me.....

รู้ว่าฉันได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้างที่มีความสำคัญ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

11. demonstrate that I am better than others.....

แสดงให้เห็นว่าฉันดีกว่าคนอื่น.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

12. see successful performances by other athletes.....

เห็นคนอื่นแสดงความสามารถให้ประสบผลสำเร็จ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

13. know that I am mentally prepared for the situation.....

รู้ว่าฉันมีความพร้อมทางจิตใจสำหรับสถานการณ์ข้างหน้า.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

14. follow certain rituals (e.g. wearing a lucky shirt, eating certain food, etc.)

ทำตามพิธีกรรมตามความเชื่อของฉัน(เช่น ใส่เสื้อที่คิดว่านำโชค)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

15. improve my performance on a skill in my sport.....

พัฒนาการความสามารถในทักษะกีฬาของฉัน.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

16. see the breaks are going my way

เห็นการหยุดพักที่ดำเนินไปตามแนวทางของฉัน.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

17. feel I look good.....

รู้สึกว่าคุณดูดี.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

18. know my coach will make good decisions.....

รู้ว่าโค้ชจะมีการตัดสินใจที่ดี.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

19. am told that other believe in me and my abilities.....

ได้รับการบอกเล่าว่าคนรอบข้างเชื่อในความสามารถของฉัน

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

20. show my ability by winning or placing.....

แสดงความสามารถโดยการได้รับชัยชนะ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

21. watch another athlete I admire perform successfully.....

ดูนักกีฬาที่ฉันชื่นชมแสดงความสามารถ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

22. stay focused on my goals.....

สนใจอยู่กับเป้าหมายของฉัน.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

23. improve my skills.....

พัฒนาทักษะของฉัน.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

24. feel comfortable in the environment (gym, pool,

Stadium,etc.) in which I'm performing

รู้สะดวกสบายในสิ่งแวดล้อมที่ฉันแสดงความสามารถอยู่(โรงยิม,สระว่ายน้ำ เป็นต้น).....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

25. feel that everything is "going right" for me in that situation

รู้สึกทุกอย่างดำเนินไปด้วยความถูกต้องในสถานการณ์ต่างๆ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

26. feel my body looks good.....

รู้สึกว่าร่างฉันดูดี.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

27. know my coach is a good leader.....

รู้ว่าโค้ชเป็นผู้นำที่ดี.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

28. am encouraged by coaches and/or family.....

ได้รับกำลังใจจากโค้ชและครอบครัว.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

29. know I can outperform opponents.....

รู้ว่าฉันแสดงความสามารถได้เหนือกว่าคู่ต่อสู้.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

30. watch a teammate perform well.....

ดูเพื่อนร่วมทีมแสดงความสามารถที่ดี.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

31. prepare myself physically and mentally for a situation.....

เตรียมพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจสำหรับสถานการณ์.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

32. increase the number of skills I can perform.....

เพิ่มจำนวนทักษะที่ฉันสามารถทำได้.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

33. like the environment where I am performing.....

ชอบในสิ่งแวดล้อมที่ฉันแสดงความสามารถ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

34. have trust in my coach's decisions.....

มีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจของโค้ช.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

35. get positive feedback from coaches and/or family.....

ได้รับคำชมเชยจากโค้ชและครอบครัว.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

36. prove I am better than my opponents.....

พิสูจน์ว่าฉันดีกว่าคู่ต่อสู้.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

37. see a friend perform successfully.....

เห็นเพื่อนแสดงความสามารถแล้วประสบความสำเร็จ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

38. believe in my ability to give maximum effort to succeed.....

เชื่อมั่นในความสามารถและพยายามเต็มที่เพื่อความสำเร็จ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

39. receive support and encouragement from others.....

ได้รับการสนับสนุนและกำลังใจจากคนรอบข้าง.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

40. show I'm one of the best in my sport.....

แสดงให้เห็นว่าฉันเป็นคนเก่งที่สุดคนหนึ่งในกีฬานี้.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

41. watch teammates who are at my level perform well.....

ดูเพื่อนร่วมทีมที่เล่นในระดับเดียวกันแสดงความสามารถได้ดี.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

42. develop new skills and improve.....

เรียนรู้ทักษะใหม่และพัฒนาทักษะนั้น.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

43. feel my coach provides effective leadership.....

รู้สึกว่าได้โค้ชเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ.....

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย แก้ไขเป็น.....

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกักขังภาษาอังกฤษ

Sources of Sport-Confidence Questionnaire (SSCQ)

Part 1 We are interested in learning about things you feel are important in help You to be self-confident when participating in your sport.

Think back to times when you felt very confident when participating in your sport. It can be during competition, during practice, or when you were learning your sport. What things made you feel confident in those situations? What things do you believe in your abilities and gave you confidence that you would be successful?

Listed below are some things that may help athletes feel confident in sport situations. For each statement, circle the number which indicates HOW IMPORTANT THAT IS IN HELPING YOU FEEL CONFIDENT IN YOUR SPORT. Please respond to every question even though they may seem repetitive. There are no right or wrong answers because every athlete is different. Please be honest -- your answers will be kept completely confidential.

	Not at all				highest		
	important				important		
I usually gain self-confidence in my sport when I							
1. get positive feedback from my teammates and/or friends...	1	2	3	4	5	6	7
2. win.....	1	2	3	4	5	6	7
3. keep my focus on the task.....	1	2	3	4	5	6	7
4. psych myself up.....	1	2	3	4	5	6	7
5. master a new skill in my sport.....	1	2	3	4	5	6	7
6. get breaks from officials or referees.....	1	2	3	4	5	6	7
7. perform in an environment (gym, pool, stadium, etc.) That I like and in which I feel comfortable	1	2	3	4	5	6	7
8. feel good about my weight.....	1	2	3	4	5	6	7
9. believe in my coach's abilities.....	1	2	3	4	5	6	7
10. know I have support from others than are important to me	1	2	3	4	5	6	7

11. demonstrate that I am better than others.....	1	2	3	4	5	6	7
12. see successful performances by other athletes.....	1	2	3	4	5	6	7
13. know that I am mentally prepared for the situation...	1	2	3	4	5	6	7
14. follow certain rituals (e.g. wearing a lucky shirt, eating certain food, etc.)	1	2	3	4	5	6	7
15. improve my performance on a skill in my sport.....	1	2	3	4	5	6	7
16. see the breaks are going my way	1	2	3	4	5	6	7
17. feel I look good.....	1	2	3	4	5	6	7
18. know my coach will make good decisions.....	1	2	3	4	5	6	7
19. am told that other believe in me and my abilities.....	1	2	3	4	5	6	7
20. show my ability by winning or placing.....	1	2	3	4	5	6	7
21. watch another athlete I admire perform successfully.....	1	2	3	4	5	6	7

	Not at all				highest		
	important				important		
I usually gain self-confidence in my sport when I							
22. stay focused on my goals.....	1	2	3	4	5	6	7
23. improve my skills.....	1	2	3	4	5	6	7
24. feel comfortable in the environment (gym, pool, Stadium, etc.) in which I'm performing	1	2	3	4	5	6	7
25. feel that everything is "going right" for me in that situation.	1	2	3	4	5	6	7
26. feel my body looks good.....	1	2	3	4	5	6	7
27. know my coach is a good leader.....	1	2	3	4	5	6	7
28. am encouraged by coaches and/or family.....	1	2	3	4	5	6	7
29. know I can outperform opponents.....	1	2	3	4	5	6	7
30. watch a teammate perform well.....	1	2	3	4	5	6	7
31. prepare myself physically and mentally for a situation.....	1	2	3	4	5	6	7
32. increase the number of skills I can perform.....	1	2	3	4	5	6	7

33. like the environment where I am performing.....	1	2	3	4	5	6	7
34. have trust in my coach's decisions.....	1	2	3	4	5	6	7
35. get positive feedback from coaches and/or family.....	1	2	3	4	5	6	7
36. prove I am better than my opponents.....	1	2	3	4	5	6	7
37. see a friend perform successfully.....	1	2	3	4	5	6	7
38. believe in my ability to give maximum effort to succeed	1	2	3	4	5	6	7
39. receive support and encouragement from others.....	1	2	3	4	5	6	7
40. show I'm one of the best in my sport.....	1	2	3	4	5	6	7
41. watch teammates who are at my level perform well.....	1	2	3	4	5	6	7
42. develop new skills and improve.....	1	2	3	4	5	6	7
43. feel my coach provides effective leadership.....	1	2	3	4	5	6	7

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬาฉบับภาษาไทย

แบบสอบถามแหล่งของความเชื่อมั่นในการกีฬา (Sources of Sport- confidence Questionnaire)

ชื่อ..... ประเภทกีฬา..... เพศ.....

เราสนใจที่จะศึกษาสิ่งที่คุณรู้สึกว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้คุณมีความเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อคุณแข่งขันกีฬา

ให้นึกถึงเวลาที่คุณมีความเชื่อมั่นมากในขณะที่เข้าร่วมทำการแข่งขันหรือฝึกซ้อมกีฬา หรือ เมื่อคุณได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะกีฬาของคุณ อะไรที่ทำให้คุณมีความเชื่อมั่นในสถานการณ์เหล่านั้น อะไรที่ทำให้เชื่อในความสามารถของคุณและให้ความเชื่อมั่นที่นำคุณไปสู่การประสบความสำเร็จ

รายการข้างล่างนี้มีบางอย่างที่อาจจะช่วยให้นักกีฬามีความเชื่อมั่นในสถานการณ์ วงกลม ตัวเลขที่บ่งชี้ถึงความสำคัญที่ช่วยให้คุณรู้สึกมั่นใจในการเล่นกีฬา กรุณาตอบคำถามทั้งหมดแม้ อาจดูเหมือนซ้ำซ้อน คำตอบที่ตอบนั้นไม่มีผิดหรือถูกเพราะนักกีฬาแต่ละคนมีความแตกต่างกันไป กรุณาตอบคำถามด้วยความซื่อสัตย์ คำตอบของคุณจะถูกเก็บเป็นความลับ

	ไม่สำคัญ				สำคัญมากที่สุด			
ในกีฬาของฉัน ฉันเพิ่มความมั่นใจเมื่อฉัน								
1. ได้รับการตอบสนองทางบวกจากเพื่อนร่วมทีม และ/หรือเพื่อน	1	2	3	4	5	6	7	
2. ชนะ	1	2	3	4	5	6	7	
3. ควบคุมความสนใจของฉันให้อยู่กับกิจกรรมที่ทำ	1	2	3	4	5	6	7	
4. ปลุกใจให้อีกเข้มด้วยตนเอง	1	2	3	4	5	6	7	
5. เชี่ยวชาญทักษะใหม่ในกีฬาของฉัน	1	2	3	4	5	6	7	
6. เห็นว่าเจ้าหน้าที่หรือกรรมการไม่ทำให้ฉันเสียเปรียบ	1	2	3	4	5	6	7	
7. ได้แสดงความสามารถในสิ่งแวดล้อม (โรงยิมส์ สระว่ายน้ำ เป็นต้น) ที่ฉันชอบทำให้รู้สึกผ่อนคลาย	1	2	3	4	5	6	7	
8. รู้สึกดีกับน้ำหนักตัวของฉัน	1	2	3	4	5	6	7	
9. เชื่อในความสามารถของโค้ชของฉัน	1	2	3	4	5	6	7	
10. รู้ว่าได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้างที่มีความสำคัญต่อฉัน	1	2	3	4	5	6	7	
11. แสดงให้เห็นว่าฉันดีกว่าคนอื่น	1	2	3	4	5	6	7	
12. เห็นนักกีฬาคนอื่นแสดงความสามารถและประสบความสำเร็จ	1	2	3	4	5	6	7	

13. รู้ว่าฉันมีความพร้อมทางจิตใจสำหรับสถานการณ์ข้างหน้า	1	2	3	4	5	6	7
14. ทำตามพิธีกรรมความเชื่อของฉัน (เช่น ใส่เสื้อนาโชค)	1	2	3	4	5	6	7
15. พัฒนาความสามารถในทักษะกีฬาของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
16. เห็นการได้เปรียบกำลังจะเกิดขึ้นในทางของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
17. รู้สึกว่าฉันดูดี	1	2	3	4	5	6	7
18. รู้ว่าโค้ชจะตัดสินใจได้ดี	1	2	3	4	5	6	7
19. ได้รับการบอกเล่าว่าคนรอบข้างเชื่อตัวฉันและ ความสามารถของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
20. แสดงความสามารถให้ปรากฏโดยการได้รับชัยชนะ	1	2	3	4	5	6	7
21. ดูนักกีฬาที่ฉันชื่นชมแสดงความสามารถได้สำเร็จ	1	2	3	4	5	6	7

	ไม่สำคัญ			สำคัญมากที่สุด			
ในกีฬาของฉัน ฉันเพิ่มความมั่นใจเมื่อฉัน							
22. สนใจอยู่กับเป้าหมายของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
23. พัฒนาทักษะของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
24. รู้สึกดกสบายในสิ่งแวดล้อม (โรงยิมส์, สระว่ายน้ำ เป็นต้น) ที่ฉันแสดงความสามารถ	1	2	3	4	5	6	7
25. รู้สึกว่าทุกอย่างดำเนินไปด้วยดีในสถานการณ์ของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
26. รู้สึกว่ารูปร่างฉันดูดี	1	2	3	4	5	6	7
27. รู้ว่าโค้ชของฉันเป็นผู้นำที่ดี	1	2	3	4	5	6	7
28. ได้รับกำลังใจจากโค้ชและ/หรือครอบครัว	1	2	3	4	5	6	7
29. รู้ว่าฉันแสดงความสามารถได้เหนือกว่าคู่ต่อสู้	1	2	3	4	5	6	7
30. ดูเพื่อนร่วมทีมแสดงความสามารถที่ดี	1	2	3	4	5	6	7
31. เตรียมพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจสำหรับสถานการณ์	1	2	3	4	5	6	7
32. เพิ่มจำนวนทักษะที่ฉันสามารถทำได้	1	2	3	4	5	6	7
33. ชอบในสิ่งแวดล้อมที่ฉันกำลังแสดงความสามารถ	1	2	3	4	5	6	7
34. มีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจของโค้ช	1	2	3	4	5	6	7
35. ได้รับการตอบสนองทางบวกจากโค้ชและ/หรือครอบครัว	1	2	3	4	5	6	7
36. พิสูจน์ว่าฉันดีกว่าคู่แข่ง	1	2	3	4	5	6	7
37. เห็นเพื่อนแสดงความสามารถแล้วประสบความสำเร็จ	1	2	3	4	5	6	7

38. เชื่อในความสามารถของตนที่จะพยายามเต็มที่เพื่อความสำเร็จ	1	2	3	4	5	6	7
39. ได้รับการสนับสนุนและกำลังใจจากคนรอบข้าง	1	2	3	4	5	6	7
40. แสดงให้เห็นว่าฉันเป็นคนเก่งที่สุดคนหนึ่งในกีฬาของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
41. คู่เพื่อนร่วมทีมที่เล่นในระดับเดียวกันแสดงความสามารถได้ดี	1	2	3	4	5	6	7
42. เรียนรู้ทักษะใหม่และมีพัฒนาการในทักษะนั้น	1	2	3	4	5	6	7
43. รู้สึกว่าโค้ชเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ	1	2	3	4	5	6	7

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นาย พงศ์พินิจ ลินทะนา
วันเดือนปีเกิด	28 กรกฎาคม พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด	อ.เมืองฯ จ. สมุทรสงคราม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	886/15 ถนนราชญาติรักษา ต. แม่กลอง อ. เมืองฯ จ. สมุทรสงคราม 75000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลจังหวัดสมุทรสงคราม
พ.ศ. 2541	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนถาวรานุกูล
พ.ศ. 2545	วท.บ.สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2549	วท.ม.สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ